

DESCRIPTIONIS
INDIÆ OCCIDENTALIS,
LIBER SECUNDUS.
NOVA FRANCIA.

10

INTRODUCTIO.

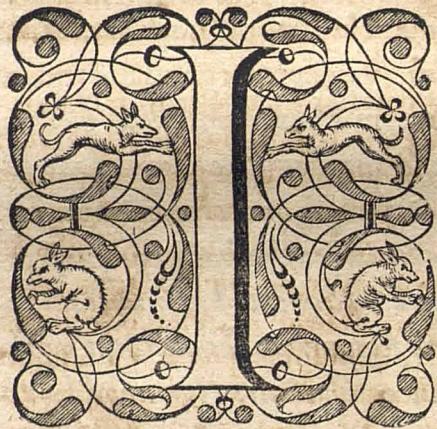
AB solutis superiori libro majoribus minoribusque Insulis, quæ sinui illi ingenti aut objacent aut injacent, ad Continentem nos convertimus, cuius descriptionem à septentrionali illius parte inchoabimus, quæ plurimas regiones, amplissimasque provincias complectitur; paucis exceptis, hactenus fere ignotas, aut leviter & juxta littora tantum cognitas: nam Hispaniâ Novâ, & provinciis quæ illam ad sinum Californiæ usque contingunt, exceptis, exigua tantum ceterarum quæ mediterraneæ sunt, notitia ad nos pervenit; ideoque ignotiores leviter attingemus, in notioribus paulo diligentius immorabitur. Neque tamen hujus partis descriptionem ab extremis illius finibus, qui arcto ipsi subjacent, exordiemur, sed regionibus illis incultis (quæ glacie atque perennibus nivibus horrent, & non nisi obiter lustratae sunt ab iis, qui per varios recessus, sinus atq; freta ad Tartariam & Sinarum regnum, aditum frustra hactenus quæsi verunt,) pratermissis, ab iis initium capiemus, que cultum aliquem humanum jam receperunt, & quinquagesimum quartum aut quintum septentrionalis altitudinis gradum attingunt, & Novae FRANCIAE nomine hodie appellantur: Non quod hæ regiones à Franciis primum lustratae aut inventæ fuerint, nam ante Britannorum & Normannorum è Gallia navigationes ad has terras, magna pars oræ maritimæ à Ioanne & Sebastiano Cabotis Venetiis, Henrici VII Engl. Regis auspiciis, non modo lustrata, sed & delineata fuit, ut Tabulae geographicæ ab iisdem editæ faciunt fidem (quarum non pauca hodieque in Anglia superant) in quibus hæ leguntur: Anno , Domini CI CCCC XCVII Ioannes Cabotus Venetus & Sebastianus illius filius eam , terram fecerunt perviam, quam nullus prius adire ausus fuit, die XXIV Iulii circiter horam quintam bene mane. Hanc autem appellavit Terram primum visam, credo quod ex mari in eam partem primum oculos injecerat: nam quæ ex adverso sita est Insula, eam appellavit Insulam Divi Ioannis, hac opinor ratione quod inventa fuit eo die, qui sacer est S. Ioanni Baptiste. Hujus incolæ pelles animalium, exuviasque ferarum pro indumentis habent, easque tanti faciunt, quanti nos vestes preciosissimas. Cum bellum gerunt, utuntur arcu, sagittis, hastis, spiculis, clavis ligneis & fundis. Tellus sterilis est, neque ullos fructus adfert, ex quo fit, ut ursis albo colore, & cervis inustata apud nos magnitudinis referta sit: piscibus abundant, iisque sane magnis, quales sunt lupi marini & quos Salmones vulgus appellat; sole autem reperiuntur tam longæ, ut ulna mensuram excedant. In primis autem magna copia eorum piscium, quos vulgariter sermone vocant Bacalaos. Gignuntur in ea Insula accipitres ita nigri, ut corvorum similitudinem mirum in modum exprimant, perlices autem & aquilæ sunt nigri coloris. Hæc ibi. Nec multo post Cabotos, anno nimirum CICCI Gaspar Corte-

realis Lusitanus easdem terras visitavit Regis Lusitaniae jussu, easque ulterius detexit. Verū tamen Novæ Franciæ nomen hisce regionibus impositum, quia Franci omnium primi in interiora penetrarunt, & coloniis aliquot auctoritate Regia deductis, occuparunt ut suam. Nova itaque Francia, ut plerisque Gallicis scriptoribus placet, intra quadragesimum & quinquagesimum quintum septentrionalis altitudinis gradus continentur; alii angustioribus limitibus includunt: quidam & ad sexagesimum gradum extendunt: Longitudo harum regionum versus occidentem incerta: quo usque autem Franci navigationibus suis & itineribus terrestribus penetrarint, in sequentibus explicabitur. Descriptionem porro hujus continentis, ab Insula Terra Nova, ut jam vulgo appellatur, inchoabimus, quia illi pretenditur, atque aditum ad illam aperit.

TERRA NOVA.

CAP. I.

Insulæ sīrus, cæli solique qualitates, animantes.

NSVLA Terra Nova ad arctum quidem angusto freto à Continente Septentrionalis Americæ dividitur, sinui sive mediterraneo mari, quod vulgo S. Laurentii vocant ad ortum objecta, inter quadragesimum sextum & quinquagesimum tertium latitudinis septentrionalis gradus: & si Gallicus scriptor anonymus apud Ramusium recte observavit, ad quadragesimum longitudinis occidentalis gradum; (mensura longitudinis ab Insulis promontorii viridis productâ) ita ut promontorium illius orientalius, Cap de Raz vulgo, à Diepa Galliæ urbe maritima septingentis & sexaginta leucis recta pene linea distet. Ad orientem & meridiem à vasto oceano septentrionali pulsatur.

De Cæli solique qualitatibus & condicione varii varia & diversa tradiderunt. Stephanus Parmenius Budæus, cum nobilissimo Equite Anglo Humfredo Gilberti ad hanc insulam profectus, in Epistola sua ad Richardum Hackluytum in hunc modum de illa scribit. Terra universa montana & sylvestris; arbores ut plurimum pinus, ex partim consenuere, partim nunc adolescunt; magna pars vetustate collapsa & asperatum terræ & iter euntium ita impedit, ut nusquam progredi liceat: Herbae omnes proceræ, sed raro à nostris diversæ. Natura videtur velle nisi etiam ad generandum frumentum: inveni enim grama & spicas in similitudinem secales; & facile cultura & satione in usum humanum assuefieri posse videntur. Rubi in sylvis vel potius fraga arborecentia magna suavitate. Vrbi circa tuguria nonnumquam apparent & conficiuntur; sed albi sunt, ut mihi ex pellibus conjicere licuit, & minores quam nostri. Populus an ullus sit in hac regione, incertum est, nec ullum vidi qui testari posset. Et quis quæso posset, cum ad longum progredi non liceat? nec minus ignotum est, an aliquid metalli subsit montibus; causa eadem est, etsi adspectus eorum mineras latentes præse ferat. Nos Admiratio authores suimus sylvas incendere quo ad inspiciendam regionem spatium pateret: nec displicebat illi consilium, si non magnum incommodum allaturum videretur. Confirmatum est enim ab idoneis hominibus, cum casu quopiam, in alia nescio qua statione, id accidisset, septennium totum pisces non comparuisse, exacerbata maris unda, ex terebinthina quæ confligrantibus arboribus per rivulos diffliuebat. Cælum hoc anni tempore (scribebat autem mense Augusto) ita fervidum est, ut nisi pisces, qui arescant ad solem, assiduo invertantur, ab adiustione defendi non possint. Hyeme quam frigidum sit, magnæ moles

moles glaciei in medio mari nos docuerunt. Relatum est à comitibus, mense Mayo,, sexdecim totos dies se inter tantam glaciem hæsisse, ut sexaginta orgyas altæ essent insulæ; quarum latera soli apposita quum liqueficerent, libratiōne quadam totam molem ita inversam, ut quod ante prouum erat, supinum evaderet magno præsentium discrimine ut consentaneum est. Aër in terra mediocriter clarus est: ad orientem supra mare perpetuae nebulæ; & in ipso mari circa Bancum (sic vocant locum ubi quadraginta leucis à terra fundus attingitur & pisces capi incipiunt) nullus ferme dies,, absque pluvia. Hæc ille. Verum *Richardus Whitburnus* Anglus, libello de hac insula edito, testatur: Aërem hujus insulæ saluberrimum esse, non modo æstivis mensibus, sed etiam hybernis: solum fertile in imis convallibus & ad montium radices, ita ut æstate sponte sua non modo lætissima grama, sed & varias fruges progeneret, pisa nimirum viridia & vicias, quæ magnitudine & salubritate cum Anglicanis certent: fraga autem rubra atque alba, uvas crispas & consimiles frutices maxima copia nutrita; nec fructiferarum arborum inopem esse quum pira, cerasa & avellanæ multis locis reperiantur. Herbarum insuper salubrium perfecundam esse, petroselini, majoris minorisque acetosæ & similiūm olerum. Florum item elegantissimorum feracem, rosarum præsertim mira colorum vicissitudine & singulari odorum suavitatem; denique & medicinales herbas atque radices gignere experientia comprobatum; quæ omnia perfœcundi & feracissimi soli indicia sunt. Frumentum ab illis qui hic hybernarunt satum, non modo lætissime adolevit, sed & uberes fruges tulit. Inter sylvæ animalia, lepores, vulpeculæ, castores, ursi, lupi, sciuri ab ipso nominantur, & similia ad usum & emolumentum hominum nata.

Maxima hic omnis generis avium abundantia, tam aquatilium quam sylvicolarum; Anseres, anates & pinguini Europæis penitus ignoti (de quibus alibi dicemus) columbæ, perdices, lusciniæ, majores minoresque accipitres, aliaque. Aquarum dulcium scaturigines innúmeræ: tota denique Insula multis amnibus, torrentibus, rivulis est interfecta, qui optimos pisces nutriunt, inter quos Salmones, anguillæ & imprimis Trutæ excellunt: mare itidem quod circumluit mire piscosum: Sinus, portus, stationesque optimos cancros, musculos & alios crustaceos & testaceos pisces subministrant. Sylvestrium arborum magna varietas, celsissimæ piceæ, pinusque betulæ, pluresque aliæ per immanes saltus & opacos lucos sparsæ; & ignium pabulo & navibus, ædificiis, cæterisque humanis usibus idonea materies.

Hyberna frigora supra clymatis modum intensiora, duabus potissimum causis à Withburno imputantur, immensis glaciei molibus quæ ab Arcto in hæc littora hibernis mensibus propelluntur; & sylvarum densitati, quæ solum non modo ita opacant ut solis radii ad illud pertingere & reflekti haud quaquam possint, sed etiam multos vapores & nebulas generant, quibus hæc insula supra modum obnoxia est: atque hisce incommodis quum obviam iri posse existimet, si sylvæ cædantur & solaribus radiis ad solum liber aditus aperiatur, vero consentanea videtur sentire. Sed nec frigus omnibus annis æquale, nam qui anno 1515 hic hybernarunt, testantur se Octobri & Novembri & bona parte Decembris vix ullum frigus sensisse, reliquis hybernis mensibus usque ad medium Martii modicum gelu; & ventos ab occidentali plaga crebrius, rarius ab aquilonari spirantes observasse. Hæc Insula ab Anglis, uti apparent, primum inventa; à Gallis è Britannia & Normannia anno 1515 1616 cœpit adiri, primum quidem ea parte, qua Austrum spectat, inter duo promontoria de Raz & Britonum: mox etiam qua boream adspicit ultra promontorium de Bona vista ad fretum usque quod vulgo Golfo de Chateaux appellant: Orientale latus Lusitani primum, mox etiam cæteræ Europæ gentes frequentarunt.

Portus & stationes Insulæ omnibus nationibus æqualiter hastenus patuerunt, quæ statis anni tempestatibus huc se solent recipere, ut pisces haud longe à littore captos ad solem indurent & exsiccant: certis autem quibusdam legibus & institutis, quæ & consensu sunt firmata, & ut plurimum ultro ab omnibus servantur, inter se congruunt: quorum potissimum est, ut quem quisque locum præceperit, illum teneat ibidem inventis tuguriolis aliisque machinis illo anno utatur ut suis: sunt & alia quæ consulto prætero. Tentatum quidem aliquoties ab Anglis hanc Insulam proprii juris facere, imposito cæteris gentibus vestigali & latis quibusdam legibus de Religione,

gione, & obsequio Regibus Angliæ præstanto; præsertim anno cīo Iō lxxxiii, quo *Humfredus Gilberti* eques, hanc in suam & Regum Angliæ possessionem vindicavit, & colonias eo deducere proposuit: verum quum ipse in reditu una cum celoce sua ab oceano esset absorptus, nihil tum ultra actum & pectoribus pristina libertas mansit. Denuo anno cīo Iō c viii Angli, Ioanne Gujo Bristolensi ductore, statas sedes in hac insula fixerunt, ad sinum *Conceptionis*, quæ aliquot annis ibidem perstiterunt.

C A P. II.

10

Incole Terræ Novæ, eorum habitus & Mores.

QUICVNQUE nuper de hac insula scripserunt, magno consensu testantur, orientalem & meridionalem illius plagam nullis hominibus habitari, sed omnes incolas barbaros ad occidentalem & borealem partes incertis sedibus vagari. Asperi atque inculti, nulla penitus religione in Deum, nullo politico regimine inter se, ferarum magis, quam hominum more agunt; barbaris qui in continente versus septentriones degunt, habitu atque vietu ita per omnia similes, ut minime dubium sit, ex illis ortos huc aliquando commigrasse. Cæterum Galli atque Hispani qui quotannis fretum S. Laurentii ingrediuntur balænarum capiendarum gratia & ad oram occidentalem hujus insulæ se applicant, testantur hos barbaros ad ministeria Europæis præstanta satis promtos esse; pertenui enim vietu & exigua admodum mercede conductos, utrisque in balænis concidendis, eviscerandis, coquendis indefesso labore singularem operam præstare. Statura corporis sunt mediocri, capillis nigris, lata facie, simis naribus, grandibus oculis; mares omnes sunt imberbes: uterque sexus non modo cutem sed & vestimenta rubrica quadam tingit, quæ ex pellibus marinorum luporum barbara industria consuunt. Mapalia quædam atque humiles casas incolunt è lignis in orbem dispositis & in fastigio conjunctis, quæ ferarum tergoribus aut piscium exuvii circumquaque adversus aëris injurias & pluvias contegunt: fœcum in medio tuguriorum struunt, cui noctu atque interdiu, quum lubet, humili postrati accubant. Cymbæ ipsis ex corticibus arborum compositæ, virgini ut plurimum pedes longæ, quinque aut circiter latæ & semilunæ in modum, ad proram atque puppim erectæ atque incurvæ, quinque ad summum vectorum capaces; illis ut pote levissimis undas summa velocitate secant, easdem quum opus fuerit humeris gestant; nam ne statis quidem sedibus se continent, sed vagi Nomadum instar saepius habitationes mutant, prout illos aut necessitas cogit, aut commoditas invitat. Arma ipsis sunt arcus & sagittæ lapillis quibusdam præacutis aut ossiculis asperatae. Olim quoque ad australem plagam ubi multo amoenior & opportunior habitatione est, haud multum dissimilis gens sedes fixerat, verum Europæorum, ut verisimile est, consuetudinem abhorrens aut pertæsa, ad interiora & ulteriora se recepit: Etenim *Anonymous Gallicus* scriptor, cuius ante meminimus, qui scripsit anno 1539, 40 testatur, oram australem hujus Insulæ isto tempore tenuisse gentes barbaras omnis cultus atque humanitatis expertes, atque aliorum congressum affatusque penitus aspernantes, cæterum habitu corporis & amictu superioribus omnino similes, nisi quod faciem notis quibusdam inurererent & veluti lineis persignarent. Idem testatur, & orientalem plagam tum à paulo cultioribus & humanioribus populis, sed infrequenteribus fuisse habitatam: quæ utraque ora jam penitus deserta & cultoribus vacua deprehenditur, certissimo indicio, gentes hasce Europæorum consortia fugere quantum possunt, & ab iis deprehensas non nisi ingratias obsequium præstare.

C A P. III.

50

Portus & stationes hujus Insulæ, ora que omnis maritima.

NULLA Insula in toto terrarum Orbe, quæ quidem pari sit magnitudine, plures aut opportuiores stationes atque portus obtinet: quos ut particula-
tim recensemus, ora universa nobis legenda est, quam à promontorio *Raze* primo versus septentriones, deinde & versus occidentem stringemus. Promonto-
rium

rium ipsum quod vulgo *Cabo de Raz* vocant, extre^{mum} hujs insulæ versus austrum,
 distans ab æquatore versus arctum sex supra quadraginta gradus & viginti quinque
 aut triginta scrupula, humili est solo, nec multum prominet, scopulo autem quod
 medium circiter leucam à littore in alto ipsi objacet, dignoscitur. Sex ab hoc pro-
 montorio leuc. versus Septentriones portus occurrit, *Renouse vel Roigneuse* vulgo, in
 cujus recessu insula jacet tota petrosa: ad hunc portum singulis annis multæ naves
 appellunt & ibidem pisces in alto captos aut sale condunt aut ad solem indurant.
 Huic unius leucæ aut trium milliar. Anglicorum intervallo proximus est *Portus For-*
mous, maximarum navium capax & continentis supra quatuor millaria versus occi-
 dentem se insinuans, quadraginta sex gradibus & quadraginta quinque scrupulis ab
 æquatore. Haud longe ab hoc ad eandem plagam sequitur *Aqua forte* portus, an-
 gustiore aditu & præruptis undique ripis. Itinerarium nauticum Lusitanorum,
 duabus ab hoc leucis, terræ cornu collocat, vulgo *Punta de Farilhan*, quadraginta
 & septem grad. ab æquatore, & paulo ultra varios terræ recessus & sinus quos *Abras*
 vulgus nautarum vocat. Tres deinde minores insulæ littori objacent, suis nomi-
 nibus distinctæ, quatum prima *Ilheo de Ferro*, proxima *Columbrina*, tertia denique
Ilheo de Galeotas appellatur, duarum circiter leucarum intervallo à promontorio *de*
Esphera vel ut Galli indigent *de Sant Fresaye*. Ab hoc promontorio ad celebrem
S. Ioannis portum, quadraginta septem gradibus & quadraginta scrupulis ab æqua-
 tore, duæ numerantur leucæ. A quo quinque leucas versus Arctum provectis pro-
 montorium *S. Francisci* occurrit, ad altitudinem octo & quadraginta graduum, ma-
 gnum ad austrum sinum aperiens, quem Lusitani *Ense adam grandem*, Angli *Thorn-*
baye appellant; in latitudine anriotanda nonnihil variant, nos Lusitanos hic sequi-
 mur. Ultra promontorium *S. Francisci* ora in eundem modum recedens, ingentem
 sinum & varios in illo recessus facit: Sinum ipsum Lusitani *Bahia de la Concepcion*, An-
 gli *the Baye off Trinite* vocant, ad altitudinem penè novem & quadraginta graduum.
 Amplissimus hic est sinus & ubi angustissimus ad quinque millaria patens, qui longe
 lateque tam versus Africum, quam occidentem terræ se insinuat, multosque habet
 recessus, peculiaribus nominibus insignes, quæ hic commemorare longum foret.
 30 Tres in hunc sinum amnes exeunt, multæque in illo insulæ sparsæ, fertili admodum
 solo, unde hic portus inter præstantissimos hujs insulæ merito recensetur. Duo-
 rum autem milliarum à continente majoris insulæ intervallo, minor insula objici-
 tur, quam de piscium qui hic capiuntur nomine *Bacalao*s vocant. Sinum vero præ-
 dictum ad septentriones claudit promontorium *de bona vista* cum portu ejusdem no-
 minis, ad altitudinem novem & quadraginta graduum & quindecim scrupulorum
 secundum Lusitanorum computum. Ab hoc promontorio ad alterum quod vulgo
 vocant *Punta des Ilheos de Fray Louis* & ad ipsas insulas *de Fray Louis* decem sunt leucæ,
 ad altitudinem novem & quadraginta graduum & semissimis: ab his insulis ad Insula-
 lam Avium ut Lusitani vocant, ad altitudinem quinquaginta graduum & quin-
 decim scrupulorum, itidem sunt decem leucæ; atque hiⁿc ora maritima se reflectit
 versus Trasciam, multaque hic vada & brevia, perpetuæ nives & summum frigus
 & piscium inopia. Juxta Promontorium *de bona vista* versus austrum ab aliis ponit
 tur sinus, quem alii *Frelay* alii *Foriland* & *Farillon* appellant. Ab hoc promontorio
 terra hinc mare admittens, nunc excludens varios sinus & recessus variaque pro-
 montoria facit, usque ad promontorium *de Grat* quod hujs insulæ extre^{mum} est
 versus Septentriones. Angli minoris cujusdam insulæ meminerunt ad altitudinem
 novem & quadraginta graduum & quadraginta scrupulorum, quam Penguinorum
 insulam dicunt, ab earumdem avium ibidem nidulantium copia, quas barbari *Apo-*
rath nominant, cum penguinis forma optime convenientes, quos alibi describam.
 50 Quarterius Gallus, qui hæc maria inter primos lustravit, hanc insulam ob eandem
 causam *Isle des Oiseaux* appellaverat & Lusitani *Ilha das aves*. Haec tenus littora hujs
 insulæ ad septentriones pertinent, nunc ad australe latus redibo.

Bacalao
Insula.

A promontorio *de Raz* ad australem hujs insulæ plagam, versus occidentem pro-
 grediendo, duarum leucarum iter est ad portum *Trepassez*, *Abram Trepessam* Lusita-
 nis ad altitudinem sex & quadraginta graduum, secundum Anglorum computa-
 tionem: per opportunus hic est portus & mare quod alluit altum, nullisque vadis

aut

S. Petri
Insulæ.

aut scopulis impeditum: ab hoc ad fluvium, *Chinchetam* Portugallis, duæ numerantur leucæ: ab isto autem ad sinum *S. Mariæ* sex: hic sinus ingenti ostio & ad quatuor leucas patulo se pandens, insulam gremio suo concludit, quam vulgo *Culunetam* appellant. Sequitur ad eandem oræ plagam promontorium *S. Mariæ*, novemdecim leucis à promontorio *Raze* versus occidentem, ut quidam numerant. Ultra hoc alius sinus se aperit, quem *Placentiam* vel *Præsenciam* vulgo vocant ad altitudinem sex & quadraginta graduum & quadraginta quinque scrupulorum; nec procul hinc parvula aliquot insulæ vel potius scopuli oræ maritimæ objacent, quæ vulgo *Martyres* audiunt. Et quinque minores insulæ *S. Petri* nomine insignes, quæ & per commodum portum navigantibus præbent, & arborum sylvestrium copia cum majori insula certant: hæ ipsis faucibus freti, quod *Terræ Novæ* & *S. Laurentii* vel *Britonum* insulas interluit, prætenduntur. Ex adverso australē majoris Insulæ oram, portum *Cantabrorum*, vulgo *Port aux Basques*, commemorat *Champlanus*. Ultimum ad occidentem promontorium vocant *Cap. de Raye*, quod distat ab insulis *S. Petri* millaria quadraginta duo uti Angli testantur. Ab hoc ora se reflext ad septentriones vel potius *Trasciam*, duodecim leucarum itinere, usque ad promontorium *Anguillæ*; à quo ad boream se subducit leuc. octodecim, ad sinum *S. Georgii* crebris *Cantabrorum* navigationibus notissimum; patet novem aut decem leucas, accoliturque à barbaris illis quos supra descripsimus: Quæ ab hoc versus boream supersunt, haud satis cognita sunt hactenus, rarissime enim & fere ab invitis adeuntur.

C A P. IV.

*Magni Banci, ut vulgo vocatur, qui Terræ Novæ prætenditur;
& Insulæ de Sable, descriptio.*

IN S V L A E Terræ Novæ, quam jam descripsimus, ingens maris dorsum prætenditur, quod vulgari nomine *Magnum Bancum* pleræque Europeæ nationes solent appellare: inter Oceani mirabilia jure referendum: nam quum ingens Oceanus 30 septentrionalis altissimus sit, ita ut paulo longius à continente fune ducentarum orgyarum fundum attingere neutquam possis, hic se veluti in jugum aut dorsum attollit, & modo triginta, mox quadraginta orgyas altum, ad aliquot centena millaria in longitudinem extenditur, à quadragesimo & uno nimirum gradu ad quinquagesimum secundum versus arctum. Patet autem in latitudinem ad summum viginti quatuor leucas, & ubi paulum angustatur, sedecim atque etiam pauciores: & utrinque definit in conum: Quo magis ad septentriones vergit, eo profundius fit mare, contra ad austrum, ita ut & cautes quædam hic extare videantur; quas Galli vocant *les Nucquelets*. A Promontorio *Raze*, ad hunc Bancum, viginti quinque leucarum trajectus est, altissimo inter utrumque mari; aliis locis paulo major aut minor distantia est ab Insula *Terra Nova*. Porro incredibilis pene piscium copia quotannis hic capitur; à Gallis, Hispanis, Lusitanis, & aliis nonnumquam nationibus; *Bacalaos* Cantabri, *Molües* aut *Moriües* vocant Galli, notissimos toti Europæ pisces.

A medio Aprili ad exitum Julii hic pisces capiunt, captos exenterant & condidunt sale, ita conditi *Morüe verte* Gallis dicuntur. Toto hoc tempore tanta avium multitudo supervolat, quæ visceribus piscium in mare abjectis vescuntur, (ut vix alio indicio navigantibus opus sit:) & hamis haud secus capiuntur quam pisces, summa cum voluptate: inter illos nominatim celebrant Galli *Fauquets*.

Præter hunc ingentem Bancum, plures alii minores circa Terram Novam observati, & præsertim duo, quorum unus australi hujus insulæ lateri objacet, & ad Insulas *S. Petri* usque producitur, *Banc au Vert* Gallis dictus; alter autem Insulæ de Sable ad Septentriones objectus, versus Boream deflectit, alios commemorare longum esset neque necessarium.

In s u l a de Sable. Porro Insula de Sable, (ita ab arenis Galli vocant) ad altitudinem quatuor & quadraginta graduum sita est, triginra circiter leucis ab Insula Britonum sive *Sant Laurentii* versus austrum, ambit pene quindecim leucas, longior multo quam lata, vadoso

vadoso & importuoso in circuitu mari & naufragiis quorumdam infami. Jam anno cīcī Iō xviii. Galli opportunitate loci allecti, auspiciis Baronis de Lery coloniam hic collocare in animum induxerant, sed serius hic appellentes, annonæ & imprimis dulcium aquarum inopia, re infecta discedere coacti sunt, & tantum armamenta & porcos quos advexerant, hic reliquerunt; quæ animalia pabuli inopia (nam magna parte sterilis est insula & meræ arenæ) exiguum incrementum cuperunt: Post illa & à Lusitanis tentatam invenio, sed pari eventu. Denique jam diu à Lusitanis cæterisque nationibus neglectam, Marchio de la Roche Gallus rursus coloniis aliquot occupare est agressus anno à C. N. cīcī Iō xcixii: Relicti tantum pauci in insula, qui ægre 10 vitam ibidem tolerarunt, piscibus & prædictis animalibus se sustentantes; & pellibus nigrarum vulpium atque marinorum luporum exuviis sese amientes: post quinquennium demum inde sunt abducti. Parvum in hac insula est stagnum, nullæ scaturigines: fruticeta multa, paucissimæ arbores, humus fere nuda aut leviter herbida; nec adiri facile propter vadorum brevia potest, neque sane, ut opinor, meretur.

INSVLA S. LAURENTII sive BRITONUM.

C A P. V.

Insulae Britonum situs, cæli solique qualitates, Indigenæ.

20 **T**ERRÆ Novæ alia ad occidentem insula adjacet, inter ipsam & Novæ Franciæ Continentem media; *S. Laurentii* quidem à sinu quem claudit, Britonum autem, ab orientali suo promontorio (quod vulgo *Cap Briton* vocant) nomine signata. Australe illius latus patet inter ortum & occasum viginti quinque leucas, distatque ab æquatore qnique & quadraginta gradus & totidem scrup. occidente illius cornu abest à *Campseau* (ad extimum & orientalem N. Franciæ angulum sito) octo leucas: ab orientali autem illius promontorio (vulgo *Cap Briton*) ad promontorium Raze (Terræ Novæ extimum ad orientem) numerant septem supra octuaginta leucas. Dirimitur à Continente N. Franciæ freto novem aut decem leuc. longo; quod licet in mediterraneum *S. Laurentii* æquor penetret, profundo 30 satis alveo, tamen rarissime navigatur, propter angustias canalis & pernicem undarum lapsum, à quo & nomen apud Gallos invenit, vulgo *le Passage courant*.

Insula hæc forma triangulari; ambitu suo pene octuaginta leucas complectitur, maxima sui parte in colles, montesque assurgens, supra modum amœna & delectabilis: mare per varios alveos in intima usque admittit; & ab illis in multas partes veluti minores insulas dividitur: in medio lacus est & parvæ aliquot insulæ in illo sparsæ, in quibus magna ferarum copia reperitur; alvi imprimis testaciis piscibus fœti, inter quos ostrea numerantur, sed ingrati saporis. Ingentes ubique saltus, in quibus proceræ quercus, piceæ & similes arbores etiam Europæis familiares visuntur; multæ adhæc peregrinæ & nostro orbi ignotæ: solum egregia ubertate, fraga 40 optima & similes fructus sponte profundit; gramina tamen licet procera ob gracilitatem minus laudantur. Sylvæ cervos, nigras vulpes, lutras & similes feras alunt; neque minor hic avium copia, inter quas & Penguini numerantur.

In plerisque partibus à barbaris incolitur, qui habitu & moribus, cum incolis Terræ Novæ optime convenient, capillis nigris, quos infra humeros promittunt; ferinis exuviis pudenda tegit vulgus, cætera nudum, proceres etiam palliolo è ferinis pellibus humeros & pectus: canes habent nigros, quos magna cura educant ad venationem. Lusitani huc olim coloniam deduxerant, sed inclemantium hiberni cœli & frigus, crebrioresque tempestates pertæsi, statim mutarunt.

Portus pro magnitudine insulæ pauci numerantur: ad australem insulæ plagam 50 duabus aut tribus leucis à *Cap. Breton*, promontorio illius orientali, portus Anglo-rum, (Gallis *port aux Anglois*) quod hoc crebro solent commeare piscandi gratia: & paulo ultra versus occidentem, *Newport* Anglis, quasi novum portum dicas, quem parvula insula majori objecta circumscribit: octo dein ab hoc leucis alias, quem barbari sua lingua *Cibo* vocant, ubi tanta Cammarorum & Astacorum copia reperitur, ut fere fidem superet: Atque hi portus ad australem plagam: ad latus autem quod aquiloni obvertitur, octodecim aut viginti leucis à promontorio *Britonū* versus

corum, portus *Ninganis* à Lusitanis memoratur, ad quem olim sedes fixerant, quas postea deseruerunt. Septentrionale hujus Insulæ promontorium vulgo *Cap Sant Laurens* appellatur, huic insula *S. Pauli* objacet; ab hoc promontorio ad Terram Novā & promontorium *S. Mariae* octuaginta trium milliarū iter à Gallis designatur. Deniq; ab hoc littus versus Africum se subducit & multos sinus & stationes aperit, ignobiles fere & solis nominibus notas, hec hic recensere supervacuum puto, ne lectori tedium adferant.

C A P. VI.

Minores aliquot insulæ per Fretum S. Laurentii sparsæ.

DUAE insulæ, de quibus jam diximus, objectu suo veluti concludunt mediterraneum æquor sive sinum quem *S. Laurentii* nomine celebrant: in quem Oceanus per tres diversas fauces irruptit, quarum mediæ satis latæ, inter duo promontoria *S. Laurentii* & *de Raye*, extremæ angustiores sunt; quibus dictæ insulæ utrimque à Continenti separantur. Æquor hoc triquetra est formæ, illiusque basis, ut ita dicam, ab uno Novæ Franciæ cornu ad altitudinem sex & quadraginta graduum, ad alterum cornu vel angustiores fauces ad altitudinem quinquaginta duorum graduum, utriusque insulæ prætenditur, hac enim parte longissimus est sinus: reliqua duo latera usque ad magni fluminis Canadensis ostia in conum fastigiantur; dextrum quidem recta pene linea, sinistrum vero sinuoso anfractu & cubiti in modum, gremio suo aliquot insulas complectitur. Quarum una ab illis qui fretum hoc primi lustrarunt *Menego* dicitur, & ob Asellorum majorum uberem capturam multum celebratur, in recentioribus tamen tabulis geographicis non designatur, nomine illo obsoleto. Viginti trium ab hac leucarum intervallo, tres minores insulæ memorantur, quas ab avium copia nunc *Îles des Oiseaux*, nunc *I. des Margaux*, Champlanius autem in tabula sua *Îles aux Tangeaux* appellat. Harum duæ rupibus abruptæ & ascensi perdifficiles tanta multitudine avium obsidentur ut fidem pene superet: ad altitudinem quadraginta novem graduum & x l scrupul. ab Anglis fuerunt observatae: ad tertiam Phocarum quoddam genus, maximo numero adnatare solet, ignotum, ut opinor, veteribus animal, quod nostrates *Walrus*, Angli à Russis mutuato nomine, *Morsch* vulgo nominant: Monstrosum est animal & amphibium; bobus nostratis, ubi adolevit, interdum majus, cute cani marino, bucca vaccæ simile (unde & vaccæ marinæ nomen apud quosdam meruit) nisi quod duos dentes, prominentes & ante recurvos habeat, cubiti nonnumquam longitudine, quorum usus & precium ebori comparatur: fœtum supra unum aut alterum vix enititur; robustum & ferox imprimis animal, ideoque difficulter capitur & sèpius in terra, rarissime in mari. Iconem hic subjicimus ad vivum accurate expressam.

*Menego
Insula.*

*Avium
Insulæ.*

40

50

Nam hic ejusmodi bellua visa fuit anno cīcī cīxī, quam Cl. Vir Ælius Everhardus Vorstius Medic. D. & Professor p. m. ita descripsit. Belluam (inquit) hanc marinam vidi, magnitudine vituli, aut canis Britannici majoris, Phocæ non dissimilē;

lem ; capite rotundo, oculis bovillis, naribus depresso ac patulis, quos modo contrahebat, modo diducebat, aurium loco utrimque foramina ; rectu oris rotundo nec ita vasto, superiori parte aut labro mystaca gestabat setis cartilagineis, crassis ac rigidis constantem. Inferior maxilla trigona erat, lingua crassa brevisque, atque os interius dentibus planis utrimque munitum. pedibus anterioribus posterioribusque latis, atque extrema corporis parte Phocam nostratem plane referebat. Pedes anteriores antrorum, posteriores retrorsum spectabant cum ingrederebatur. Digi quinque membrana intersepiente distincti, eaque crassa. posterioribus digitis unguis impositi, non prioribus. caudâ plane carebat. Postica parte repebat magis quam incedebat. Cutem crassa, coreacea, pilisq; brevibus ac tenuibus obsita vestiebatur, colore cinereo. Grunnum apri instar edebat, seu crocitabat voce gravi & valida. Repebat per aream extra aquam, quotidie per semihoram aut amplius dolio aqua pleno immittebant, ut se ibi oblectaret. Catulus erat, ut ferebant qui attulerant ex nova Zembla, decem hebdomadarum, dentes seu cornua exerta, ut adultiores, nondum habens, tubercula tamen in superiori labro percipiebantur, unde brevi proditura facile apparebat. Ferum & validum animal calebat ad tactum, valideq; per nares spirabat. Pulmentarium ex avena miliove comedebat lente & suetu magis, quam deglutiendo, herumque gestantem cibum ac offerentem magno nisu ac grunnu accedebat, sequebaturque, nidore ejus allectus. Lardum ejus gustantibus haud insuave visum est. Conspiciebantur ibidem duo majorum capita, dentibus duobus exertis Elephantorum instar, longis ac crassis & albicantibus munita, qui deorsum versus pectus spectabant. Forum coria cccc aut 10 pondo pendisse ferebant Angli qui attulerant. Hisce dentibus rupes ascendere seques sustinere ajebant. & prodeunt in continentem seu terram ut somnum ibi capiant gregatim. Pabulum ajebant illis esse folia oblonga ac magna, herbæ cuiusdam è fundo maris nascentis. Nec piscibus vivere aut carnivorum esse. Vidi ibidem penem ejusdem animalis osseum, rotundum, cubitum & amplius longum, crassum, ponderosum ac solidum, in fine prope glandem longe crassiorem ac rotundiorem. Hujus pulvere ad calcum pellendum Moscovitæ utuntur.

Ab hisce insulis ad insulam *Brion* v leucæ numerantur; in situ autem & magnitudine 30 hujus insulæ prodenda ab autoribus variatur: *Quarterius* Gallus qui primus has partes lustravit, atq; huic nomen imposuit, duas in longitudinem totidemque in latitudinem leucas patere tradit, alii longe minorem ambitum designant: piscosum esse mare quod hanc insulam circumluit, uno consensu tradunt, solum etiam ab ubertate pariter laudant, quippe & pascuis latum & satis opportunum; de arboribus haud itidem convenit; *Quarterius* enim proceras arbores, alii tantum humiles & mera fruticeta se hic inveniente testantur; nisi forte nomina insularum mutata sint, atque hinc differentia inter scriptores orta. *Quarterius* inter soli dotes, fraga, rosas, vineas & plures herbas, etiam pisa optima passim in campis sponte nascentia, enumerat. Adjacet huic alia minor, quam *Isle Blanche* appellant, eadem soli fœcunditate.

40 Imprimis autem hodie celebrantur *Rameæ* insulæ (*Isles Ramees* Champlanio) à civibus S. Malo anno 1590 primum aditæ, Walrusorum capiendorum gratia, qui maximo numero ad has quotannis fœtificandi causa solent adnatare: mox etiam ab Anglis. Verum in situ harum designando, in ambitu definiendo, tantopere itineraria utriusque gentis inter se & cum iis qui harum ante meminerunt, differunt, ut certi aliquid definire perdifficile sit. Galli ad altitudinem 47 graduum collocant & 20 milliar. ambitum tribuunt, quam barbaris *Menquith* dici produnt. alteram huic proximam, *Hup* appellari, 20 millaria longam, solo arenoso & neque arbustorum neque graminis feraci: *Duoron* quoq; insulam, trium leucarum intervallo à *Rameis* divisam, alveo septem octo orgyas alto, intercurrente. Nos insulas *Rameas* & *Brion* prout invenimus in tabulis hydrographicis Gallorum maxime recentibus, ita exprimi in nostra curavimus, donec diligentia navigantium majorem lucem adferat.

Brion In-
sula.Isle Blan-
che.*Rameæ*.*Méquith,*
Hup.
Duoron.

Obscurum omnino est dextrum freti S. Laurentii latus; nam licet à *Quarterio*, qui primus per angustas fauces, quæ inter septentrionale *Terra novæ* cornu & Americæ Septentrionalis continentem in fretum hoc mediterraneum exeunt, navigavit, multæ insulæ, varii sinus, stationes, portus, amnesq; nominentur, incerta hodie sunt omnia, & nuda nomina atque indigesta, magno molimine lectoribus objicere, hoc vero

esset ipsorum patientia abuti. Itaq; monuisse contentus, fauces has à Gallis *Golfo de Chateaux* dici & aliquot leucarum spacio angustas, ubi se pandere incipiunt, littori- bus utrimque recedentibus, magnum primo sinum, vulgo *Grand Baye*, efficere, deinde ubi se latissime explicant, *Golfo de S. Laurens* nominari, cætera intacta præteribo.

C A P . VII.

Insula Naticotec, hodie Assumption vel Ascension; & fluvius Cheschedec, aliisque amnes.

ANTEQVAM descriptionem magni fluminis Canadensis aggrediar, nequa- quam prætereunda est Insula satis ampla quæ ostio illius objacet, illudque in 10 duas veluti fauces dividit. Ea barbarorum lingua *Naticotec*, Quarterio qui primus illam detexit *Isle de l' Assumption*, Ioanni autem Alfonsi de l' *Ascencion* appellatur: circiter 35 leucas in longitudinem, septem aut octo in latitudinem patet, & à gradu 48 & semisse ad gradum usq; 50, Eurum & Corum inter, porrigitur. A majori hujus Freti aditu circa promontorium *S. Laurentij*, ad orientale hujus insulæ cornu, 50 leuc. numerantur: à sinu vero *S. Georgij* ad occidentalem *Terra novæ* oram sito, ut ab Anglis observatur, leucæ tres & quadraginta.

Per amcena est insula; nullis montibus aspera, piano & fœcundo solo, variis arbori- bus ad oram usque littorum vestita, inter quas piceæ excellunt; ideoq; ferarum in illa ubique magna copia, ursorum, lyncium, herinaceorum & similium: Avium autem in- finitus numerus, tam silvestrium, quam littoralium & aquaticarū. Piscosum in ambitu mare; etiam cete in freto & juxta occidentale littus Terræ novæ sauciata, hic in littora non raro propelli experientia testatur. Stationes habet aliquot satis commodas, sed ra- ros portus; nec ab ulla mortalibus insulam hanc habitari à quoquam haclenus traditum inveni. E regione occidentalis cornu hujus Insulæ, ad australē Americæ septen- trionalis plagam, flumen exit, à *Iacobo Quarterio* secunda expeditione aditum, cui no- men *Cheschedec* etiamnum manet: invenerat jam ante septem Insulas, continentemq; cui illæ objacent, humilem, planā & plurimis proceris arboribus vestitam, sed crebris vadis & arenosis pulvillis obfessam, quæ ad leucam & supra, in altum sese projiciunt & relabente æstu extant, magnoque discrimine à navigantibus adeuntur: haec vadosa 30 ora circiter decem leucas occupat & ad orientalem hujus fluvii ripam definit. Flumen ipsum tanta perniciitate erumpit, ut discussis maris fluctibus, diu qualem emisit undam agat, suumque inter salsa undas alveum servet, & ultra milliare ab ipsius exitu dul- cium aquarum haustus sit: in ipso ostio octodecim pedes altum est: intus innumeros *Hippopotamos* nutrire affirmatur; amphibium id animal, noctu superatis ripis egreditur in aridum, interdiu altum repetit.

S. Margareta flu. A flumine *Cheschedec* versus occidentem sinus est, infida navibus statio propter brevia & scopulos: ultra tendentibus flumen occurrit *S. Margaretæ*, in ipso ore octode- cim pedes altum minuente æstu, ubi fluctus implevit, tres orgyas: sed objectu vadi na- vigantibus insidiosum: oritur longè à mari è mediterraneis versus ortum, ubi ex altis 40 jugis se præcipitat; hinc potissimum augescit. Haud procul ab ostio promontorium mo- dice eminet, ad dexteram adjacet exigua insula. Omnis haec ora distat ab æquatore gradus 55; multis arboribus & præsertim piceis vestita, & in modica juga se attollens.

Lesque- min. Tribus à flumine *S. Margaretæ* leucis, alias amnis effluit, cuius magnitudo & altitu- do ignota est, quia ostium illius crebris vadis & rupibus veluti obturatur, ab hoc ora in varia promontoria & sinus lacinatur, ipsa maximam partem humilis & arenosa. Sedecim porro leuc. magis ad occidentem sinus se pandit, in quem fluvius descendit, multarum navium capax, qui optimus est hujus oræ portus, nisi quod ora ob vadorum brevia, ad unam atque alteram leucam in altum egredientia non sine magno discri- mine proprius aditur. Atque porro ora nunc prominet nunc in sinus retrocedit, & ali- quot insulas objectas habet usque ad notissimum portum *Lesquemin*, qui tamen & ipse male fidus est, crebris rupibus circumdatus, ore angusto, & quod unam tantum navem simul admittat, nihil fecius Cantabri hunc cete capiendi gratia solent adire. Tota haec regio juxta littus humilis est & plana, mediterranea in colles montesq; assurgunt & silvis atque saltibus horrescunt; neque soli bonitate neque cœli temperie cum ad- versa Novæ Franciæ regione comparanda est, licet multo depresso sit.

C A P .

C A P . VIII .

Portus *Tadouſac* & Flumen *Saguenay*.

HAUDE longe à portu *Lesquemin*, portus *Tadouſac* occurrit, creberrimis Gallorum & aliorum navigationibus in primis celebratus, juxta ostium magni fluminis *Saguenay*, de quo statim dicetur. Exiguus est hic portus, & haud supra viginti navium capax, jacet in recessu quodam juxta ipsas magni fluminis fauces; exterius quidem à parva insula vel potius scopulo, quem marini fluctus fere exederunt, interius autem & in ambitu altissimis montium jugis clauditur, qui pauxilla terra teſti, cætera faxa & cautes, altissimis piceis vestiuntur: haud procul à portu palus est collibus arboriferis circumdata. Mare in ipso portu satis altum, vicinitate rapidissimi fluminis, mirabili æstu varietate agitatur, ventis vehementioribus & intensis frigoribus valde obnoxium. Portus ad Eurum maxime patet, sed hic minus metuendus est, à ventis qui flumen descendunt omne discrimen, utrumque illius cornu æstu relabente vada aperit; in ipso decem & nonnullis locis viginti orgyarum altitudo est: in ipsum sinus gremium palus prædicta per exilem canalem sese exonerat, sicuti & per alterum emissarium in ipsum flumen, duoque hinc canales insulam quandam à continente præcidunt, in qua barbari quotannis quum ad hunc portum veniunt, ut merces suas (qua fere è pellibus ferarum constant) cum Europæis commutent, tuguriola sua struere consueverunt.

Flumen indigenis *Saguenay* dictum, vastum est & multis locis ad ducentas or-
gyas (mirabile dictu) altum: à Coro descendit, adeo pernix, ut maris æstum acc-
eptus dudum frustretur, & decursum ad ipsum pene ostium servet: ostium qui-
dem tantum quartam leucæ partem patet, sed quo magis ascenderis, eo latior fit al-
veus, multosque ab utraque parte receptos amnes secum devehit in mare, quorum
quidam etiam navigabiles sunt: ad quinquaginta leucas ascendi potest versus Co-
rum, ubi tum de modicis jugis præceps ruit, nonnumquam & in lacus spargitur,
aut ab illis aquas fœneratur: multasque insulas vel potius rupes alveo suo lambit,
omnes arboriferas. Ripæ dextra lœvaque abruptæ in altissima montium & petra-
rum juga exsurgunt, arborum lucis densa & aspectu horrida. Regio soli cœlique
inaccessissimi, & humano cultui ob continua frigora ineptissima, vera solitudo,
nam nec sylvæ aves nutriunt præter paucas minutiores, nec lacus nisi statim qui-
busdam anni tempestatibus aliquot fluviatiles. Barbari qui huc commerciorum
gratia è remotioribus Continentis regionibus descendunt, mira de hoc flumine
narrant, atque adeo longo multorum dierum itinere, superatis variis cataraetis;
de quibus præceps unda volvit, enavigatisque aliquot lacubus, tandem in con-
spectum magni maris Septentrionalis perveniri, magna asseveratione nostris per-
suadere conantur: sed vanitatem barbarorum & mentiendi libidinem non raro
expertis (interdum non sine periculo) in ambiguo fides vacillat, neque quisquam
haec tenus, quod quidem sciam, paulo altius hoc flumen ascendit, neque ullum
operae pretium foret contra rapiditatem fluminis, in tam incultis & horridis re-
gionibus luctari.

A sinistra hujus fluminis ripa, provinciæ barbarorum (quos vulgo Cañadenses
vocant) sumunt initium, itaque jam tempus est ut de principe harum regionum flu-
mine porro agamus. Unum admonebimus, à portu *Gaspé*, qui jacet ad oppositam
oram, è regione *Natiscotec Insulæ*, ad *Tadouſac*, octuaginta aut nonaginta leucarum
intervallum præscribi ab itineris hujus gnaris.

CANADA.

CAP. IX.

Magnum flumen Canadense; regionum item adjacentium designatio usque ad Quebeca.

INTE R illustria Septentrionalis Americæ flumina facile principem locum tueretur hoc, quod olim *Quarterius* qui primus lustravit, *Hochelagæ* (ob causam quam mox indicabimus) posteriores *S. Laurentii* dixerunt, nunc vulgo ab accolarum nomine *Canadense* appellatur. Id in interioribus hujus Continentis provinciis ortum, interdum in lacus spargitur, rursusque contractis ripis per angustas fauces enititur, nonnumquam & præcipitatur, multos magnosque amnes recipit & deducit, alibi latius, alibi angustius, multis anfractibus & sinuosis flexibus descendens, donec ad occidentale insulæ *Natiscotæ* sive *Assumptionis* caput sese freto *S. Laurentii* misceat, ingenti ore & inter utramque Continentis oram triginta aut quadraginta leucas lato, & supra centum & quinquaginta orgyas alto, maxime prope australē ripam. Pene supra fidem piscosum est; nam statis anni tempestatibus, pro cuiusque piscis genio, ab ipso ore ad fontes usque, non modo fluviatiles, sed & marini pisces, (qui quidem amnes ingredi haud aspernantur) maximo numero capiuntur. Inter quos unus à *Quarterio* memoratur, peregrinæ admodum formæ, magnitudine orçæ, colore plane candido, capite leporino, barbari sua lingua *Adhothnes* appellabant: magna horum copia reperitur paululum supra ostium *Saguenay*, ubi aqua dulcescere incipit.

Utraque fluminis ripa per amœna est, sed maxime ascendentibus sinistra, solo leniter versus ripas declivi & sensim sese in colles & montes attollente; ubique autem arboribus & silvestribus vineis vestiuntur, gratissimo adspectu, de jugis multi rivi, torrentes, & modici amnes descendunt & à magno flumine absortbentur. Multas insuper alveus complectitur insulas, plurimos facit sinus & recessus, de quibus ut eo ordine dicamus, quo jacent, à *Saguenay* redordiemur, hactenus enim superiori 30 capite dextram ripam produximus.

**Ille aux
Lievres.** Sex itaque ab ostio illius leuc. versus occasum, parvula insula Continenti prætexitur, quam à piscibus illis, quos modo descriptissimus, Leporariam vocant; distat à dextra quidem ripa duas, à sinistra vero quatuor leuc. sub hac anchoræ tuto figi possunt. È Contiente fluviolus exit, refluente æstu vadosus, Champlanio *Riviere aux Saulmons*, quia Salmones hic capiuntur. Tribus ab hoc leucis distat promontorium *Delphini*, quod amplissimum & circiter viii leuc. latum aperit, in cuius gremium amniculus exit, minuente æstu vadosus: clauditurque à promontorio Aquilino. **CapDau-
phin.
I. aux
Coudres.** Unius leucæ intervallo objacet Insula Avellanarum, à multitudine illarum arborum, quibus tota scatet, dicta: tres leuc. in longitudinem patere, binas in latitudinem, 40 *Quarterius* prodidit; Champlanius dimidia parte minorem facit: ad utrumque cornu fastigiatur; versus occidentem pascua: circa littus quod Africum adspicit scopuli extant, & hic fluctus admodum fervet: Cæterum per amœna est insula, & arborum lucis vernans; haud supra medianam leucam à ripa directa; è regione illius, modicus amnis è continentis profluit, *Riviere du Gonfre* Champlanio, non ab altitudine ipsius amnis, vadosus enim est & ob rupes ostio illius objectas, navigari difficilis, sed ab altitudine freti quod insulam & continentem interluit, & magnis æstibus concitatur, etiam quum venti silent. Ob eandem causam & promontorium, quod quinque leucas hinc abest versus occidentem *Cap de Tourmente* Gallis dicitur. Hinc jam unda magni fluminis magisque dulcescit.

**I. d'Or-
leans.** Succedit duarum leucarum intervallo Insula, *Quarterio* quidem *Bacchi* ob virtutem silvestrium multitudinem, hodie *d'Orleans*, à dextra quidem ripa medium, à sinistra sesquileucam dirimitur; patet in longitudinem sex, in latitudinem haud multum supra unam leuc. australe illius latus abundat sylvis & pascuis delectabili varietate. Ad austrum aliquot minores insulæ adjacent, planæ & æquales, læta pascuum & lucorum varietate delectabiles, nec ferarum inopes, sed inter ipsas & conti-

continentem multi scopuli intersunt, qui difficilem navibus ea parte accessum faciunt.

A flumine *Saguenay* ad dictam insulam, ripæ fluminis Canadensis magno flexu versus Africum incurvantur; solum utriusque continentis altis montibus asperum est & infœcundius, multis piceis & similibus arboribus ubique obſeſsum: ripæ scopulis hac illac sparsis aditu difficultes, ipſeque fluvius haud facilis navigari niſi cum ſumma cura.

Porro ab Insula Aurelianensi ad *Quebec* (de quo paulo post) unius leucæ iter eſt: Totum autem illud Continentis Septentrionalis ſpatium, quod *Tadouſac* & *Quebec* interjacet, à Gallis *Novelle Biscaye* appellatur; finitur autem torrente rapidiſſimo, ^{Nova} qui ē lacu, decem circiter leucis à ripa fluminis, in altis montibus ortus, ab iſdem ^{Cantabria.} in abyſſum ſupra viginti cubitos altum ſe præcipitat, & ex adverſo Insulæ hujus in magnum alveum devolvitur; *Cataracten* vocant Galli *le grand Sault de Momoranci*.

Hactenus dextram ripam ſecuti ſumus, antequam autem ad ulteriora pergamus, etiam oppofitam obiter lustrabimus. E regione occidentalibz Anguli Natiſcotec Insulæ, versus austrum promontorū vulgo *de Bontonieres*, in altum egreditur, & paulo ulterius versus Corum promontorium Epifcopi, & in ipſo littorum flexu versus occidentem promont. *de Chat*, ſupra quod altiſſima montium juga ſeſe oſtentant, ^{Cap de vulgo Monts de Nostre dame} Nec procul hinc *Mantane* in magnum alveum decurrit, ^{l' Eveſ-} exilis amnis & ad octodecim leucas tantum parvis cymbis navigabilis: Barbari qui ^{que.} amnem hunc accolunt, ubi ad fontes illius ascenderunt, cymbas ſuas leucæ circiter ^{Mantane} ſpatio humeri portant ad alterius amnis originem, qui in magnum ſinum ſe exonerat, atque ita merces ſuas facili commercio permutant. Viginti à Mantane leucis, *Le Pic* occurrit, mons de ſe consurgens & quò magis exſurgit eō exilior; ab hoc ad portum *Tadouſac* in oppofita ripa quindecim leucarum trajectus eſt. Medio autem inter Mantanem & hunc montem ſpacio insula *s. Barnabæ* occurrit, ripæ huic ^{Infuſa S.} propior; cætera hujus ripæ tantum leviter cognita ſunt. ^{Barnabæ.}

C A P . X.

³⁰ *Interiora Fluminis Canadensis, & de urbe Hochelaga à Iacobo Quarterio quondam viſa & deſcripta.*

ANTEQVAM deſcriptionem Fluminis Canadensis & riparum illius ſecundum recentiorum designationes profequamur, non ab re fuerit priorum ante me miniffe, & quæ à Jacobo Quarterio ſunt obſervata in medium adferre. Is igitur quum ad Insulam *Bacchi*, hodie *d'Orleans*, cum navibus ſuis ascendiffet, paulum versus occaſum proiectus, idoneumque portum nauctus, ibidem anchoras jecit, portuque S. Crucis nomen imposuit (*Champlanus* quibusdam argumentis evincere conatur, hunc locum hodie *Quebecq* dici, alii aliter ſentiunt:) ubi tum barbari fixa domicilia habebant & municipium *Stadacanam* ſive *Stadaconam*: Quumque jam autumnus appropinquaret, domum ædificandam curavit, hibernationi aptam, in qua dum fabriles operæ occupantur, ipſe cum aliquot sociis xix Septemb. anni cI 1535 interiora fluminis lustrare aggreditur: Ripæ autem utrimque ſupra modum amœnæ viſæ, ingentes arborum luci & saltus & innumeræ vites, ſed minorum atque acidiorum uvarum feraces, utpote incultæ: Ipſe fluvius amœno blandus alveo, multis dextra lœvaque barbarorum pagis & domiciliis cultus, qui pifcibus potiſſimum viſtitabant. Viginti quinque milliar. ſupra portum *s. Crucis*, fluminis alveus veluti conſtringitur & per angustas fauces ſuper rupes & ſaxa ſub undis latentia, rapido fluxu eluctatur, ideoque & navigantibus infidus: hæ angustiæ barbaris *Achelaci* ſive *Hochelay* dicebantur.

Novem deinceps dierum itinere ſubvectus, magnum lacum intravit, in quem flumen ſpargitur: duodecim hic in longitudinem, quinque aut ſex leucas in latitudinem patebat, duas plerisque in locis orgyas altus, ſub initium unam & ſemifem, quatuor aut quinque fluviorum influxu nutritur, qui aliquot minores insulas interſecant: hinc deinceps flumen certo ſuoque alveo labitur & alterum rurſus lacum

pandit, à quo ad *Hochelagam* quadraginta quinque leucarum iter est; flumine toto illo spacio vadoso & nonnisi minoribus cymbis navigabili.

Hochelaga.

Ipsa urbs *Hochelaga* sex aut septem leuc. à ripa fluminis diffusa erat, in amœno & bene culto agro; abietum & pulcherrimarum quercuum ingens hic erat copia, & spatiofissima arva, Maizyque sata, quo indigenæ pro farre utuntur. Urbs ligneo vallo in orbem munita erat, trabibus transversis & tignis singulari industria inter se compactis, fastigato & asseribus extus & intus superinductis clauso: additum erat, circa fastigium, tabulatum, ad quod scalis ascendebatur & in quo silices & faxa magno numero erant congregata, quo propugnatores si vis hostilis ingrueret & tuto posset consistere & subeuntes à vallo saxorum ejaculatione summovere. Domus 10 in urbe paulo pauciores quinquaginta, itidem è materie structæ & corticibus arborum tectæ, quindecim passus latæ: quinquaginta ut plurimum longæ, in varia cubicula & conclavia eleganter distributæ, unico pene in medio ædium foco. Populo annona, aliaque inter se communia erant; panis è Mayzio, quod Caracomy appellabant; fabarum, pisorum, melonum atque cucumerum affatim; pisces ad solem & ventum siccatus aut fumo induratos in hibernum tempus seponebant; vestes è ferinis pellibus componebant, ex iisdem & strata super tabulata, paulum supra solum edita struebant. Gens divitiarum contemtrix, quas neque appetunt, neque norant, unicâ de victu & amictu curâ. Neque commerciorum causa, ut plerique barbari, peregrinationes suscipiebant, sed limitibus suis contenti, operam omnem 20 & industriam in colendis agris, in yenationibus & punctionibus collocabant. In pretio solum habebant *Esurgny*, candidum instar nivis, quod in fluminibus reperiri scribit *Quarterius* in *Cornibots* (quid hæc vox sibi velit, indagare nondum potui, nisi forte conchyly quoddam genus sit, aut pro *Cornibot* scriptum fuerit *Caramot*, quo nomine squilla Gallis designatur:) in hunc modum: Cadavera hostium suorum, aut etiam civium ob gravius aliquot delictum morte multatorum, oblongis vulneribus in partibus maxime musculosis incisa, in flumen demergebant, & duodecim aut plurimum horarum spacio in fundo relicta, denuo extrahebant atque ita in incisuris illis, preciosum illud suum *Esurgny* inventum, in monilium usum efformabant. Regulum suum qui *Agouhanna* illis vocabatur, summopere venerabantur, & ferarum 30 pellibus insidentem, in humeros sublatum circumgestabant. Beata procul dubio gens, nisi verum Deum, illiusque cultum penitus ignoraret.

Hæc à Iacobo Quarterio prolixe commemorata, præterire nolui, quamvis à Champlanio, aliisque Gallis, licet longinquieribus multo itineribus susceptis, nihil hodie de hac urbe aut gente compertum fuerit; sicuti neque de aliis multis quæ *Quarterius* aut visa sibi, aut ex barbarorum relatu accepta memoriae prodidit, quæ uti incerta & dubiæ fidei, hic operose recensere nequaquam necessarium existimavi.

C A P. XI.

Descriptio magni fluminis Canadensis circa Quebecq; & supra, secundum 40 observationes recentiorum.

CAPITE nono utramq; magni fluminis ripam prosecuti sumus usque ad *Quebecq*, ita posteriores Galli & Champlanii, vocant angulum quendam continentis, ad altitudinem sex & quadraginta graduum & viginti scrupul.; Coloniâ Gallorum de qua mox dicetur, illustratum, & tum quum Galli primum hic appellebant, denso nucum luco amœnum. Vicina regio uberrimo est solo & ad quævis sata reddenda peridoneo; sed fere ingentes sylvæ occupant variarum arborum, nec nostris dissimilium, etiam fructiferarum, puta nucum, prunorum, cerasorum, quæ ob culturæ defecatum, fructuum bonitate plurimū à nostratis superantur: vites innumeræ: rubi, 50 fraga & similes fructus; herbæ & radices ad usum humanum utiles passim multæ: vicinus fluvius, (qui hic tantum quartam leucæ partem latus) large pisces, sylvæ feras subministrant. Cœlum salubre ab exitu Aprilis ad medium Decemb.; hiberni autē mensis morbi, scorbutū & similes affectus afferunt: Hyems enim hic admodum longa, ita ut sæpe nives usq; ad initium May solum operiant; quod mirū videtur ratione clymatis. Corus hic omniū frigidissimus, hibernis mensibus nives, æstivis serenos soles adducit.

Quo

Quo altius ab hoc loco flumen ascenditur, eo magis delectabiles ripæ apparent, sed alveus fluminis nunc unam nunc duas leucas latus, sensim fit exilior & propter cerebra vada & rupes difficulter & cum discrimine navigatur.

Quindecim à Quebecq leucis versus occidentem ad oppositam ripam, alter angulus prominet, cui *S. Crucis* nomen etiamnum hæret, ab hibernis Quarterii ut vulgo creditur; licet totus sit arenosus & Cori violentiae expositus, pascuaque quæ adjacent, ubi fluctus implevit, aquis operiantur; & difficulter adiri possit ob brevia, cautesque & fluvii rapiditatem. Novem ab hoc leuc. è dextra ripa effluit modicus amnis, *Sanctæ Mariæ*, vulgo, & paulo ultra jacet insula, (*S. Eloy* Gallis,) à qua quinque leucarum iter est ad fluvium, Gallis *les trois Rivieres*; hujus ostio aliquot minores insulæ objacent amœnissimo prospectu; & statim occurrit Lacus *S. Petri* ad altitudinem sex & quadraginta graduum; octo leucas in longitudinem, quatuor in latitudinem patens, & tres quatuorve orgyas altus: ad dextram ripam *S. Susanne* modicus fluvius, ad lævam duo exiles quidem amnes, sed amœnissimos campos permeantes, *du Pont & de Gennes* vulgo, in lacum se condunt, cujus unda tam tarde movetur, ut fere stare videatur. Ad caput hujus lacus aliquot minores insulæ jacent, multis arboribus vestitæ, & vinearum læto proventu & ferarum multitudine insignes. Ad lævam amplissimus fluvius exit, ab accolarum nomine *Fleuve des Iroquois* Gallis dictus, quinque & quadraginta grad. ab æquatore: ostium quadringentos aut quingentos passus patet, alveus ab Africo in aquilonem divergens, utrumque amœnissimas & multis arboribus opacas lambit ripas: novemque aut decem insulas circumgyrat; multis locis ultra dimidiā leucam latus, neque minus quam quatuor pedes, ubi maxime exilis, altus, per plana inde à novissimo cataracte descendit per quindecim leucarum spatium; ipse cataractæ lacus instar sparsus & vadosus, præcipiti lapsu tam citus devolvitur, ut nullis cymbis superari possit; barbari tantū monoxulis suis lintribus, summo labore & magno discrimine enituntur: hoc cataracte & item altero superato, deinceps in magnum lacum intratur, qui octuaginta aut centum leucas ambit, multasque insulas complectitur, quarum quædam decem & plures leucas in longitudinem patent, castorum copia opulentæ: lacum ambient sylva, castanearum, quæ cæteris Novæ Franciæ regionibus insolentes, feraces: lacus variis pisces nutrit, & inter illos unum alibi ignotum, quem barbari *Chaonfarou* vocant; hic ad decem pedum longitudinem non raro excrescit, longus & teres instar Lucii, durissimis cinericei coloris squamis, & quæ ferri aciem hebetent, totus, veluti Accipenser, armatus, rostro oblongo, magno rictu & duplice acutissimorum dentium ordine ad utramque maxillam præditus; non modo cæteris hujus lacus piscibus infestus est, sed & aves singulari industria venatur; inter arundines quippe & juncos ad ripam lacus latitans, rostrumque ergens & rictum supra undas deducens, tamdiu immotus præstolatur, donec aves doli ignaræ, in rostrum illius tanquam stipitem incumbant, præsenti suo exitio. Barbari caput hujus piscis maximi faciunt, & quum capitidis doloribus tentantur, utuntur dentibus ad venam secundam, illa parte, quæ laborat, præsenti ut ipsi testantur levamine. Supra ripas lacus utrumque altissimi montes visuntur; quorum juga ad orientem versa perpetuis nivibus cudent: Juxta hos *Iroquoisij* amœnas & Maizii feraces incolunt valles; quemadmodum & ad austrum, juxta minorem lacum, qui ad Norumbegam deflebit; quo & montes se exporrigunt altis quidem jugis sed haud ita nivalibus. Huic à se primum adito, Champlanius nomen de suo imposuit. Sed ad magnum flumen regrediamur.

Ab ostio fluvii Iroquoisorum aliquot leucas proiectis, ingens occurrit cataractæ *S. Ludovici*: ubi flumen se veluti in lacum dispargit & inter rupes & minutæ insulas crebris vorticibus tam pernix ruit, ut navigiis superari nequeat, itaque barbari solum tristes suos monoxulos in terram subductos humeris gestant ad caput cataractæ. Porro duabus supra hunc leucis alias lacus jacet, duodecim leucas ambiens & tres mediocres amnes excipiens, quorum unus ab Occidente descendit & ab *Ochataigninis* accolitur, qui longa riparum spacia inde ab ostio hujus amnis occupant; alter ab Austro ex Iroquoisorum provinciis; tertius denique à Septentrione cujus ripæ ab *Algoumequinis* & *Nebicerini* habitantur. Lacus autem complectitur pulcherrimas insulas, ripæque omnes & vicinæ terræ vastis teguntur nemoribus; quinque

Sault S.
Louis.

quinque & quadraginta grad. ac octodecim scrupul. ab æquatore, ut *Champlanius* observat: Qui quum ex uno suorum, quem jam ante in interiores provincias lustrandi gratia ablegaverat, intellectus est, mare arctoum per tertium hoc flumen adiri posse (nam se eousque pervasisse & navis Anglicanæ tabulas fractas in littore vidisse mentionebatur) minore cymba iter est aggressus: sed postquam longa terrarum spacia summa cum difficultate esset emensus, plurimos lacus, multos cataractas & cœcos scopulos superasset; varias gentes, *Quenongebinos*, *Oue-scharinos*, *Algoingequinos* & *Matou-Oue-scherinos* adiisset, denique jam septem supra quadraginta gradus ab Æquatore abesset, tandem incolarum indicio, & conductoris sui confessione se deceptum cognovit, & voti irritus, alio itinere remeavit ad *Quebecq.*

Porro Champlanius supra cataractam S. Ludovici collocat Lacum *Algomequino-rum* in quem fluvis descendit, cuius ripas utrimque claudit solum infœcundum, & habitatoribus infrequens, qui *Otaguottovemini* appellantur ex gente Algomequina, & ferina atque piscibus vicitant.

Proximus huic sed longo intervallo jacet Lacus *Nipisierinorum* sex & quadraginta gradibus & xv scrupul. ab æquatore; hi barbari parce admodum sementem faciunt; patet in longitudinem viginti quinque, in latitudinem octo leuc. gallicas. Succedit Lacus *Attigovautanorum*, qui patet in longitudinem pene quadringentas leuc. gallic. in latitudinem quinquaginta; unde à Gallis Mare dulce appellatur. Supra fidem pisces est, nutritque inter alios pisces, grandissimas Trutas. Maxima pars accolitur ab Attigovautanis, qui hic octodecim pagos habitant, quorum sex ligneo vallo muniti sunt, pene ad modum Hochelagæ, de qua supra.

C A P. XII.

Barbarorum qui has Novæ Franciæ regiones incolunt, habitus, mores, religio, idioma.

PRIVUS QVAM ad descriptionem reliquarum N. Franciæ regionum transse-mus, de ingenio, moribus, atque institutis barbarorum qui ripas magni fluminis 30 accolunt, quique vicinas regiones inhabitant, pauca sunt dicenda. Galli qui hasce regiones crebrius adierunt, uno pene ore testantur, indigenas licet temperamento corporis Melancholico videantur, hilariores tamen esse & ad risum admodum pronos: Lente sermocinantur & planè, ut qui se intelligi velint, sœpiusq; meditabundi sermonem suspendunt & per intervalla repertunt. Qui haud longè à *Quebecq* degunt, à medio Septembre ad mediū Octobrem angullarum capturæ dant operam, (quarū circa hoc tempus maxima in fluminibus est copia,) easque recentes in cibum adhibent, & siccatas in hybernum penu recondunt; hyme autem quum nives altissimæ sunt (ita ut solum interdū ad trium pedum altitudinem operiant) venationibus Castorum indulgent, pedesque craticulis quibusdam suffulciunt, ut tutius vestigia super nives possint figere; iconem è Commentario Champlani accep-tam hic adjunximus. Anguillis absuntis, venatu Alcium & aliarum ferarum se susten-tant; sed his quoq; deficientibus, admodum inopem vitā degunt & non raro misere cum fame colluctantur; limaces tum studiose in-vestigant, denique & canes suos maestant, ne-que à pellibus quibus vesiuntur abstinent, aut interdum ab impuris & putridis cada-veribus; uti à Champlanio notatum. Duobus vitiis vel maxime obnoxii sunt; nam primo

primo vindictæ cupidissimi sunt atque in hostes suos aperto marte aut ex insidiis captos, immani & plane belluina crudelitate sœviunt, tam vivos quam mortuos: secundo mendacissimi sunt & cum primis dolosi perfidique: ita ut neque ipsorum verbis, neque promissis temere fides sit habenda.

Vt plurimum nullis legibus, nullis institutis politicis, ferarum in modum agunt, tantum abest ut aut Deum noverint aut numen aliquod ulla specie religionis, cultuve venerentur. *Quarterius* quidem prodidit, Barbaros apud quos juxta S. Crucem hibernarat, unum Deum agnoscere & sub nomine *Cudruagnii*, superstitione timere potius, quam colere; miraque fabulari de omnium rerum conditore, & hominum creatione, verum tamen has divinæ cognitionis veluti scintillas, tam supina & crassa ignorantia obrui, ut penitus extinctæ videantur: verum hujus cognitionis hodie ne vestigia quidem apparent,

Habent autem suos vates atque hariolos, *Pillotoas* vocant, quos familiariter cum cacodæmone sermones serere & rerum gerendarum momenta exquirere, eventusque prænoscere credunt; ideoque hisce non ante consultis, nihil temere aggredi, obnuntiantibus autem omittere aut differre solent. Quin & suis quique insomniis miram fidem adhibent, & ex iisdem in sequentis diei auspicia præcipiunt. Et, quoniam supra modum meticulosi sunt, iisdem ita terrentur, ut è stratis suis sèpissime exsiliant & tanquam ab hostibus suis inopinato deprehensi, reliquam noctem insomnes agant.

Corporis statura sunt mediocri, bene compositis membris, sine ulla insigni deformitate; tam fæminæ quam mares colore subfuscō aut illo qui in maturis olivis cernitur, idque non à nativitate, sed à certis unguentis & coloribus, quibus corpora sua à teneris illinere consueverunt: quidam & notis quibusdam & puncturis cutem pingunt ut formosiores appareant.

Æstate quidem seminudi agunt, hyeme vero totum corpus, pellibus alcium, vrum, castorum & similium ferarum tegunt. Arma ipsis sunt arcus & sagittæ ligneæ clavæ & parmæ corio teatæ. Icones à Champlanio expressas hic adjungere visum, in quibus habitus marium & arma ipsorum videre est.

30

40

50 Adolescentulæ postquam decimum & quartum aut quintum ætatis annum attigerunt, omnibus promiscue sui copiam faciunt, dein post quinquennium aut sexenium, tam vagæ libidinis pertæstæ, unum sibi virum diligunt, cum quo reliquam vitam pudice agant, & pleræque haud facile fallunt nisi forte viro conscio. Si tamen steriles esse comperiantur, viris illas dimittere & alias sumere licet: mariti ut plurimum valde zelotypi sunt & conjuges suas curiose observant. Cæterum haud alios matrimoniorū ritus norunt, quam parentibus munera mittere quorum filias ambiant aut

aut sumunt. Vt autem & fæminarum atque adolescentularum amictus, itemque cultus & ornamenta, quibus in festivitatibus & publicis choreis magis se onerant quam ornant, plenius cognosci possint, ex eodem Champlanio icones unius adolescentulæ, & duarum utrimque fæminarum, hic subjecimus.

Mortuorum cadavera scrobe effossa in visceribus terræ condunt, vestesque, lebetes, secures, arcum, sagittas & quicquid vivi possederunt juxta collocant, & terra aggeris in modum aggesta operiunt, tignis superiniectis & assere quem rubrica quadam tingunt, hic tumuli apud illos honos: animarum autem immortalitatem profitentur, easque à corpore separatas in longinquis regionibus & amoenissimis locis cum amicis ante defunctis, delitiose vivere opinantur.

Atque hī quidem omnium pene illorum barbarorum mores, sed vixit inopia & misera ista vivendi ratio non omnibus æqualiter accedit: qui enim ab ostio fluminis ad Cataraçten S. Ludovici utramque ripam accolunt, *Montagnæ, Canadenses, Souriquois & similes*, quia terram non colunt, inopem vitam & nonnumquam gravem esuriem tolerant: qui vero supra cataraçten & in mediterraneis degunt, *Algoumequini, Ochaistaguini, Yroquoisi* aliique complures, agros colere & fruges in horrea cogere sueti, raro hanc inopiam patiuntur, nisi quum aut messis fellit, aut ipsi non bene rationes suas subduxerunt. nam omnibus hisce barbaris familiare (ea est gentis segnities) non longius quam in unam hyemem, idque satis parcè, prospicere; ex quo fit ut & ipsi interdum egeant & numquam aut raro admodum vicinis aut advenis quicquam possint impartiri.

De barbarorum lingua quædam à *Quarterio* atque aliis observata, hic adjungere operæ precium visum. Ex barbarorum lingua qui Hochelagam incolebant, numerorum nomina hæc annotata: I. *Secada*: II. *Tignem*: III. *Hasche*: IV. *Hannaion*: V. *Oviscon*: VI. *Indahir*: VII. *Ajaga*: VIII. *Adigue*: IX. *Madellen*: X. *Assem*. Quæ Canadenses hodie (ut à *Lescarboto Gallo* observatum) in hunc modum efferunt. I. *Begou*: II. *Nichou*: III. *Nichtoa*: IV. *Rau*: V. *Apateta*: VI. *Coutouvachin*: VII. *Neovachin*: VIII. *Nestovachin*: IX. *Pescovadet*: X. *Metren*.

Partium humani corporis nomina apud Hochelagenses *Quarterius* observavit ista.

Caput	<i>Aggonzi.</i>	Genua	<i>Agochinegodaſcon.</i>	Os	<i>Eſahe.</i>
Aures	<i>Abontascon.</i>	Manus	<i>Aignoascon.</i>	Barba	<i>Hebelin.</i>
Lingua	<i>Oſnache.</i>	Viri pudenda	<i>Ainoascon.</i>	Collum	<i>Agonbon.</i>
Capilli	<i>Agoniscon.</i>	Vir	<i>Aguehum.</i>	Venter	<i>Eschehenda.</i>
Stomachus	<i>Aggruascon.</i>	Frons	<i>Hergeniaſcon.</i>	Tibiæ	<i>Agonguenchonde.</i>
					Digitii

Digit <i>i</i>	<i>Agenoga.</i>	Fœminæ pudenda <i>Castaigne.</i>	Fœmina <i>Agruaſte.</i>
Oculi	<i>Higata.</i>	Dentes <i>Eſgongas.</i>	Facies <i>Hegouascon.</i>
Brachia	<i>Ajayascon.</i>	Femora <i>Hetnegradascon.</i>	Pedes <i>Onchidascon.</i>
Ungues	<i>Agedascon.</i>		

Atque hæc quidem de Veteri lingua suffecerint, recentioris paulo post mentionem faciam: cæterum hi barbari ut sæpe locum ita & linguam mutant, quemadmodum ex comparatione liquebit. Ii denique qui cum Europæis commercia exercent, multa vocabula Cantabrica & Gallica jam in usum receperunt, licet ob pronuntiandi difficultatem mire deformata.

C A P . XIII.

De Attigovautanorum moribus & institutis è Champlanii Commentario.

CHAMPLANIVS accurate admodum nobis descripsit Attigovautanorum mores, qui ad quadragesimum quartum grad. versus Arctum degunt, è quibus & reliquorum barbarorum æstimari possunt. Tuguria ipsorum ad modum furorum facta sunt & corticibus arborum recta, viginti quinque aut triginta decem pedas longa, & sex lata; utrimque tabulata supra solum quatuor pedes erecta, (super quæ æstate cubant, ut pulices vitent, à quibus mire infestantur,) semita decem aut duodecim pedes lata separantur; hyeme humi super storeas juxta focos cubant, qui in singulis tuguriis plures pro numero familiarum (nam interdum viginti & plures familiae in uno tugurio habitant) unde tam graviter à fumo vexantur, ut plerique ubi senuerint, visu priventur.

Annona eorum maxime communis est Maizium & phaseoli: Maizium autem leviter ebullitum in ligneis mortariis frangunt, frætoque addunt phaseolos, aut alios fructus ad solem siccatos, interdum & adipem cervinam; & mixta tepida cogunt in placetas, quas sub cineribus coquunt, & coctas frigida abluunt. Idem contusum, quantitate duorum aut trium pugnorum, aqua miscent & in olla coquunt, 3° continuo agitantes; dein addunt piscium pauxillum, recentium aut ad solem induratum; hunc cibum, vocant *Migan*; & variis modis conditunt; sed quovis modo conditus male olet, pessime autem hyeme. Canes in deliciis habent & in festivitatibus mensis inferunt, quemadmodum & ferinam. Vt plurimum quoque Maizium cum spica sua cæno aut aquæ immixtum, & tantisper relinquunt donec putruerit, dein exemptum cum piscibus aut carnis ebulliunt: licet autem gravissimum odorem de se fundat Maizium putridum, tamen vel maximi id faciunt, & avidissime etiam incoctum lingunt & exsugunt. Vrſos denique saginant aliquot annis, & in summis festivitatibus usurpant.

Vestes è pellibus variarum ferarum componunt, ad eum modum quem 4° pra in Iconibus expressimus. Plerique facies pingunt nigro aut rubro colore, mixto cum aruinâ vrsorum aut pinguedine aliarum ferarum: vestes marium & fœminarum parum differunt; nisi quod hæ etiam ornari gestiunt plurimis conchyliis industrie inter se consertis: his adolescentulæ se imprimis onerant ut procis placeant.

Mares fere venationibus & piscaturæ mercaturæque dant operam, Tuguria struunt, & ad bellum progrediuntur: fœminarum autem iniquissima conditio est, nam non tantum agros colunt, & ligna congerunt, & messem cogunt, omnianque domestica munia obeunt, verum etiam maritos ad bellum egredientes comitantur, & necessaria omnia mularum instar bajulant. Matrimonia pene 5° ad eundem modum se habent quem superiori capite descriptimus, nisi quod fœminæ etiam rarissime, postquam unum elegerunt, fidem servent, ut plurimum impune, & conjugi haud ignaro. Politicum aut civile regimen ipsis nullum, nullæ leges, crimina impunita, nisi quod privatim interdum pro vindictæ libidine crudelissime vindicantur, unde non raro domesticæ & civiles discordiæ, seditiones & bella inter ipsos exoriuntur: singuli tamen pagi consilium quoddam è senioribus cogere consueverunt, in quibus deliberant de iis quæ facienda sunt:

nec tamen uni alicui parent, sed varios duces pro re nata constituunt, quibus libere obediunt & prout libet.

Religionis forma ipsis nulla, nullum numen agnoscent, diabolum tamen superstitione venerantur sub nomine *Oqui*; quanquam & ambiguum est, an eo nomine dæmones designent, siquidem omnia quæ communem rationem excedunt, aut quæ admirantur, eodem nomine appellant: Eodem & divinatores suos & hariolos atque magos appellant (qui apud *Algomequinos* & *Montagnetas Manitones* appellantur:) ii & Medicinam & chirurgicam exercent, futura prædicunt, & miris illusionibus miseros infatuant: methodus medendi plane ridicula est, nam fere choreis & cantillationibus ægros delectant, & compotationibus tempus terunt.

Hyeme, (quæ hic ab initio Decembribus durat ad finem Martii) ut plurimum genio indulgent, & vicinos pagos advocant ad chores & cantationes, (*Tabagos* vocant hæc festa,) ita ut interdum quingenti barbari convenient cum conjugibus & filiabus, quæ tum potissimum dant operam ut bene ornatæ prodeant: eodem tempore multi personati vagantur, qui ostiatim saltant & canunt, & à singulis familiis nominatim petunt ea quibus maxime capiuntur, quæ potentibus denegare inurbanum putant.

CADIA sive A CADIA.

CAP. XIV.

*Nova Francie partes quæ austrum respiciunt, quas Galli
CADIE sive ACADIE vocant.*

Gaspé. Ile Per-
cée C. d'Es-
perance. **H**actenus illas N. Franciæ regiones prosecuti sumus quæ magnum flumen *Ca-*
nadense attingunt, nunc ad eas transeundum quæ Oceano alluantur & au-
strum aspiciunt: sed antequam eo descendamus, pauca dicenda sunt de ora
quæ orientem spectat & fretu S. Laurentii pulsatur. In huius oræ Septentrionali parte
è regione Insulæ Assumptionis, octo & quadraginta gradibus & xlv scrup. ab Æqua-
tore, Gaspé sive Gachepe portus jacet, Gallorum navigationibus jam notissimus, si-
num aperiens quatuor leucas in ipso aditu latum, & septem octove intra continen- 30
tem se recipient; in quem fluvius exit in mediterraneis ortus & circiter xxx mill. per
plana descendens. A promontorio S. Laurentii ad hunc portum lxx aut lxxxv mill.
numerant. Haud longe ab hoc portu versus austrum angusta cervice promontorium
se exserit, statimque retractum, alterum pandit sinum, tria millaria latum, & pene to-
tidem profundum, vulgo *Baye de Morues*: huic objacet versus austrum *Insula Perforata*,
instar scopuli utrimque erecta & per medium divisa, exili alveo, qui nonnisi scaphis,
ubi æstus impletus, navigatur: hæc insula tam vado freto & tantum quingentos pas-
sus lato à continente dividitur, ut æstu minuente pene siccis pedibus transiri possit.

Hinc continens magis versus Africum, inflexo littore grandem sinum admittit
(Quarterio *Colfo de Chaleur*) cuius os ad quindecim leucas patet, fretu in quibusdam 40
locis quinquaginta & plures orgyas alto: dextrum latus assurgit in nemorosa juga,
lævum planum est & ratis arboribus vestitum: medium sinus abest ab Æquatore sep-
tem & quadraginta gradus & xxx scrupul. Sinum claudit ad austrum Promonto-
rium *Spei Quarterio*; juxta quod fretum S. Lunarii, sese aperit. Reliqua ora ad fretum
quod Insulam S. Laurentii à continente dividit tantum obiter cognita, & ob brevia
aditu difficilior est.

Camseau. *Cadia* pars continentis, triangularis est formæ, basis illius, quæ longissima, adspicit austrum, & inter portum *Campseau* & promontorium *Furcatum*, ab ortu exporrigitur in occasum: reliqua duo latera post varios anfractus & recessus sensim se addu-
cunt, donec ad occasum quidem circa interiora sinus Francici, ad ortum vero Freti 50
S. Lunarii, pene coeant; qui duo sinus exiguo terræ spacio disiuncti hanc provin-
ciam pene Insulam efficiunt. Orientale latus obiter jam ante attigimus; ad cornu ba-
sis, jacet *Camseau*, celebris portus, à duabus insulis veluti occlusus, & propter brevia
& cautes, æstuansque & fervens mare difficilior aditu: distat ab Insula S. Lauren-
tii circiter octo milliar. ab æquatore quinque & quadraginta grad. & xx scrupul.

Ad hoc portu versus occasum ad portum *de Savalette* numerantur sex milliar.
à Sana-

à Sanalette ad Insulas , quæ magno numero continentis ordinis objacent , & exilibus canalibus separantur , milliar. quatuor: ab his ad viridem insulam sex aut septem: è regione hujus exit modicus amnis cui ab insula viridi agnomen datum: ab illa porro ad finum omnium Insularum , sex mill. Toto hoc spacio littus omne pluribus scopolis , qui fere integrum milliare in altum descendunt , obsidetur , & mare supra modum fervet. Quatuordecim ab hoc sinu milliar. portus *S. Helene* aditum qui distat ab æquatore quadraginta & quatuor grad. & xl. scrupul. huic parva insula objacet exili admodum freto & quod æstu refluente vado transitur , à continente diremra. Ab hac ad *Sesambre* insulam sunt octo milliar. interest amplissimus sinus qui à salubritate ac-

ris Gallis dicitur *Baye Saine*.

A Sesambre ad fluvium *S. Margareta* , qui distat ab æquatore quatuor & quadraginta gradus & viginti quinque scrupul. seque exonerat in mare ex adverso martyrum Insularum ; septem milliar. Octo ab his milliar. Promontorium *de la Heve* exit in altum , pone quod portus jacet eodem nomine , quatuor & quadraginta gradibus & quinque scrupul. ab æquatore , ubi tuto anchoræ figuntur. adjacet parva Insula , longa quidem sed angusta , arboribus vestita: à qua versus ortum sinus irrum-pit in continentem , minores aliquot insulas nemoras gremio suo comprehen-dens. Proximus jacet portus *Rossignol* , ab insula objecta pene occlusus , in quem modicus amnis descendit à media inter occidentem & arctum plaga , viginti , quin-
que circiter milliarum iter ab ortu suo emensus. Hinc ad portum *Ovium* ad altitu-dinem quatuor & quadraginta graduum septem millaria numerantur : circularis hic est formæ , parvaque insula ori illius objecta clausus , duabus faucibus mare ad-mittens , quarum primæ quæ versus septentriones vergunt tantum duas orgyas , alteræ quæ ad austrum spectant tres quatuorve , ipse sinus septem aut octo altus : in medio sex minores insulæ sparsæ ; duos exiles amniculos recipit : ora quæ ambit tota nemorosa est & propter vicinas paludes magna hic cervorum aliarumque fe-rarum copia. Hinc ad portum *Nigritarum* , à vicino promontorio *Cap Negre* , de-cem milliar. objectet enim promontorio rupes , quæ eminus conspecta , caput ni-
gritæ haud male refert. Haec tenus ora maritima humilior est & pumulis arboreis
30 atque fruticetis obsita ; insulæque innumeræ vel potius rupes passim objectæ , omni ferarum genere re-fertæ.

Haud longe hinc jacet sinus arenosus , peropportuna statio : duoque versus occasum millaria Promontorium arenarum , ob vada & rupes , quæ ultra milliare in altum se projiciunt , imprimis vitandum. Hinc ad Insulam corvorum marinorum , ob insignem illarum avium copiam , unius leucæ trajectus ; & è regione jacet sinus , duo aut tria millaria in continentem irrumpens , vulgo *la Baye courante* ; à quo ad extremum hujus oræ promontorium , quod vocant *Furcatum* duo sunt millia-ria. Multæ hic insulæ vastè in altum projectæ & quatuor quinqueve milliarium intervallo à continente disiunctæ , multæ itidem rupes , ipseque oceanus flu-
40 tuosus atque fervens: harum insularum aliæ ab avium earumdem multitudine *Isles aux Tangueux* ; aliæ à piscibus illis , quos veteres Phocas vocabant secun-dum Bellonium , *Isles aux Loups marins* Gallis dicuntur , ad altitudinem trium & quadraginta graduum & triginta scrupul. Haec tenus littora australia ad occidentem pertinent.

C A P . XV.

*Descriptio oræ Accadie quæ ad Aquilonem defleclitur
& de Portu Regali.*

50 **I**Vxta Promontorium Furcatum , portus est qui à promontorio nomen mutuatur , in ipso quidem aditu satis altus & navium stationi opportunus , sed in interiori gre-mio relabente æstu siccus , præter elicem modici amnis , qui per lætissima pascua descendens hic exit. Hinc jam ora leniter versus septentriones flectitur , ad novem aut decem millaria : nulli hic portus majorum navigatorum patientes ; sed aliquot recessus & littora multis insulis aut scopolis , vadisque impedita , usque ad Insu-lam longam , inter Africum & Boream in longum exorrectam , ad ipsos magni

sinus Francici, ut vocant, fauces: sex milliaria in longitudinem, vix unum in latitudinem patet, tota nemorosa & ob vada & rupes aditu perdifficilis: æstus hic admodum fervet, præsertim in alveo qui insulam à continente dividit, unde *le passage Courant à Gallis* appellatur. E regione Insulæ continens mari in semet admisso, finum & tu-tissimum navibus receptum aperit, tria milliaria in ipso aditu patentem, *S. Marie* nomine hodie notum: ingredientibus ad dexteram portus est *S. Margarite*, quatuor & quadriginta gradibus & xx x scrupulis ab æquatore versus arctum; in ipsis fau-cibus tantum octodecim pedes altus, in interiori recessu tres orgyas; solo cingitur piano & fertili qua Eurum spectat: ad lœvam sinus est exiguus, juxta quem argenti venas deprehensas nonnulli affirmant: paululum interius amnis *Boulay* effluit, item que aliis in intimo sinus gremio, quod angusto terræ spatio à Portu Regali dirimitur: uterque amnis ferri fodinis celebris & pascuis juxta ripas dives, solum sanguineo pene colore rubet.

Port
Royal.

Ab Insula longa littus magis versus Boream retrocedit usque ad *Portum Regalem*, nulli five amplitudinem five bonitatem spectes facile secundum, unde & nomen meruit; distat ab æquatore quinque & quadraginta gradus. Fauces illius patent octingentos passus, ipse portus bina in longitudinem, unum in latitudinem milliare; vel millium navium capax & adversus incerta ventorum egregie tutus: tres amnes in illum effluunt, quorum unus satis amplius & vulgo *de l'Equille*, à pisciculorum qui ibidem capiuntur copia ita dictus; ab oriente descendens longa terrarum spacia 20 emetitur; ab ipso ostio, quod quadrantem milliaris patet & in duas veluti fauces, ab objecta insula arborifera & amoenissima, dividitur, modicis navigiis ad sedecim millaria ascenditur, ubi alveus adhuc sexaginta passus latus & octodecim pedes altus; ripa utraque arborifera insignes fagos & fraxinos nutrit.

Alter *S. Antonii* nomine notus, portum subeuntibus ad dexteram, exilio est & ab insula objecta clauditur; imminet ripis nemus, densitate sua commercium inter hunc portum & sinum *S. Mariae* impediens. Tertius ad idem latus, quia ob vada & rupes ori illius obversantes, navigiis adiri nequit, vocant *Ruisseau de la Roche*. Galli hic anno 1515 sedes fixerant, uti paulo post dicemus.

A Portu Regali littus adhuc magis versus boream declinat, ad promontorium 30 *Poutrincourtii* & altitudinem quinque & quadraginta graduum & XL scrupul. ubi mare in sinum sese infundit, qui viginti milliaria ambitu suo complectitur, longior multo, quam latior, in intimo recessu amnem exilem & aliquot torrentes excipiens: E regione Promontorii & ad lœvum sinus jam dicti latus, portus jacet, *Port aux mines* vulgo, ab æris metallis dictus, quæ bis quotidie à fluctibus operiuntur. Atque hic Continens longo atque angusto tramite inter duos sinus producit & promonto-rium, vulgo *Cap de deux Bayes*, à re dictum, facit: ulterior autem sinus, vulgo *Baye de Gennes*, mare per fauces quinque milliaria latas, admissum, interius amplissimo ambitu deducit; duoque flumina recipit, unum ab ortu solis, alterum ab Arcto descen-dens, & haud longe à freto *S. Lunarii* cum dextero Peninsulæ latere pene coit, & 40 Cadiæ limites in conum fastigiat.

C A P. XVI.

Sourirosorum, qui hic incolunt, mores, instituta, idioma.

Cadiæ sive Acadiæ indigenæ, maxime qui circa Portum Regalem degunt, Sou-rirosi appellantur: statura corporis sunt mediocri, membris bene compositis, sine ulla deformitate. colore ut cæteri fere barbari subfuscō, ob causas alibi commemoratas: quodque barbaris qui sub Torrida zona degunt formæ decus, simis 50 naribus hic admodum rari; capillo ut plurimum nigro, rarissime alterius coloris, nisi forte interdum rufo aut qui castaneis est: barbam non nisi primores alunt, cæteri radicitus evellunt: cæterum cultu corporum, vestitu atque vietu, à cæteris barbaris de quibus jam egimus nihil discrepant. æstate piscibus, hyeme ferina viuant: panis usum quum neque ferant neque metant, penitus ignorabant, donec à Gallis edocti, triticum, farinam & legumina in cibum adhibere cæperunt, quæ pellium commercio jam

jam commutant. Parent suis Regulis, quos *Sagamos* vocant; eadem ipsis veri Dei ignorantia quæ cæteris, nullaque veneratio aut religionis usquam forma. Magos suos habent atque divinatores quos *Autmoins* appellant, tanta dignatione, ut ipsi Reguli plerumque id muneris obeant: dæmonis oraculum hi consulunt & ipso præente futura prænuntiant, ambiguis plerumque responsis, interdum & veris: hunc consulti, scrobem effodiunt & in illa stipitem figunt & fune alligato se prosternunt & ore in scrobem verso, mirabiles gesticulationes, evocationes & conjurations adhibent, tanto corporis motu ut largum sudorem eliciant; his perfuncti & dæmonem advenisse & se illum fune constrictum tenere misero popello persuadent, atque illius indicio vaticinantur. Iidem & medicorum & chirurgorum munia obeunt: ad ægros vocati, invocato prius dæmonio, partes affectas tentant, halitu suo humectant, interdum & venam secant & sanguinem exsugunt: eadem pene methodo in vulneribus curandis utuntur; & postquam sanguinem exsuxerint, pellicula genitalibus Castorum detracta, obligant; neutrum gratis ferina aut pellibus ab ægris ubi convaluerint donantur.

Hæc gens idiomate multum discrepat à Canadensibus & reliquis barbaris qui continentem N. Franciæ incolunt, cuius pauca vocabula è multis, hic inserere haud abs re fuerit. Numeros usque ad decem ita efferunt. 1. *Negout.* 2. *Tabo.* 3. *Chicht.* 4. *Neou.* 5. *Nan.* 6. *Kamachin.* 7. *Eroeguenick.* 8. *Meguemorchin.* 9. *Eghkonadeck.* 10. *Metren.* 20 Annos per Soles numerant *Cach' metren Achtek* centum anni: menses per Lunas, *Metren Knich Kaminau*, decem lunæ. Diversas anni tempestates ab effectis aut proprietatibus circumscribunt, *Nibir betour*, id est ubi frondes pullularint, pro verno tempore: ita & in cæteris. Partibus humani corporis hæc apud illos nomina sunt:

Caput	<i>Menougi.</i>	Capilli	<i>Monzabon.</i>	Aures	<i>Seckdoagan.</i>
Frons	<i>Tegojea.</i>	Oculi	<i>Nepiguigour.</i>	Supercilia	<i>Nitkou.</i>
Nasus	<i>Chichkon.</i>	Os	<i>Meton.</i>	Labia	<i>Nekovi.</i>
Dens	<i>Nebidie.</i>	Lingua	<i>Nirnon.</i>	Barba	<i>Migidion.</i>
Gula	<i>Chidon.</i>	Collum	<i>Chitigan.</i>	Brachium	<i>Pisguechan.</i>
Manus	<i>Nepeden.</i>	Digiti	<i>Troeguen.</i>	Venter	<i>Migedi.</i>
30 Umbelicus	<i>Niri.</i>	Pudenda viri	<i>Carcaria aut Ircay.</i>	Fæminæ	<i>Match.</i>
Testes	<i>Nereron aut Marios.</i>	Anus	<i>Menogoy.</i>	Genua	<i>Cagiguen.</i>
Crura	<i>Mecat.</i>	Pedes	<i>Nechit.</i>		

Sexum & cognationes ita distingunt.

Vir	<i>Metaboviou aut Kessona.</i>	Fœmina	<i>Meboviou.</i>	Pater	<i>Nouchick.</i>
Mater	<i>Nekich.</i>	Frater	<i>Skinetch.</i>	Soror	<i>Nekicht.</i>
Filius	<i>Nekovis.</i>	Filia	<i>Netouch aut Pecenemouch.</i>	Nepos	<i>Neroux.</i>

Elementa & quæ exillis composita, ita nominant:

Ignis	<i>Bucktouw.</i>	Terra	<i>Megamingo.</i>	Lapis	<i>Knoudou.</i>
Pulvis	<i>Pechau.</i>	Mons	<i>Pandemour.</i>	Aqua	<i>Chabaüan aut Orenpeoc.</i>
40 Cœlum	<i>Oüajeck.</i>	Sol	<i>Achteck.</i>	Luna	<i>Knichkaminau.</i>
Stella	<i>Kerkooeth.</i>	Lignum	<i>Kemouch aut Makia.</i>	Cortex	<i>Bovoüac.</i>
Folium	<i>Nibir.</i>	Sylva	<i>Nimbeck.</i>		

Armorum nomina: Arcus *Tabi.* Sagitta *Pomio.* Culter *Hoüagan.*

Mechanicarum artium haud plane sunt rudes, nam & imagines quasdam barbarico ritu sculpunt, non tamen ut idola venerantur. Cantilenas quasdam in festivitatibus suis, quæ *Tabagia* vocant, ut & aliâs adhibent & ad modulos earundem aut terram pede feriunt aut subsiliunt; iisdem & magi ipsorum utuntur. *Escarbotus* Gallus illarum aliquot cum suis modulis exhibet, nos hic unam apponemus.

50 Tameja alle luya tameja douvem hau hau hé hé.

Cantilena autem absoluta præsentes omnes accinunt aut acclamat. Hé é é é. Mirum autem unde his vox Alleluia, quam tamen aliquoties perfecte à se auditam *Escarbotus* testatur, penes quem fides sit. Atque hæc de Barbaris, nunc reliquum continentis persequamur.

Continens Novæ Franciæ usque ad flumen Pemtegoüet.

E Regione Promontorii duorum Sinuum, ad Australem Continentis plagam, notat Champlanius in Tabula sua Geographica, flumen S. Ludovici, cuius tamē sub hoc nomine nusquam in scriptis suis meminit; licet circa hæc loca exilē amnem & cymbarum tantum patientem memoret, juxta quem ferri metalla repariantur: quatuor ab hoc milliaribus versus Zephyronotum (ad hanc enim plagam littora declinant) angulus terræ prominet, objectis cautibus & ferventi æstu, navigijs fallax; & juxta illum modicus sinus jacet ferri venis notus: nec procul alias sinus & insulæ aliquot continentis objectæ, usque ad Promontorium Rubrum, CapRou- pone quod, pulcherrimus amnis effluit; quinque & quadraginta gradibus & qua- ge. draginta scrupulis ab æquatore; barbari vocant *Ouygoudy*, Galli *Sancti Ioannis*, non sine discrimine tamen hic aditur, propter vada & cautes, angulosque prominentes: ore est angusto, licet sedecim nonnusquam orgyas alto, sensim deducit ripas, rursusque adducit, juxta cornu quoddam terræ, ubi inter duarum rupium angustias cito cursu cataractæ in modum eluctatur, nec facile nisi quum æstus implevit navigijs superatur; dein rursus in latitudinem unius milliaris se pandit, quam dudum servat: barbari hac via ad Tadousac se penetrare narrant, lntres brevi terræ spacio in humeros sublatos transferendo. Salmonum captura celebratur hic fluvius, & ferri metallis. Ostio fluminis versus occidentem adjacet Insula, quam Galli à forma, *la Nef*, id est navem appellant; & oram legentibus aliæ atque aliæ insulæ occurunt, quarum una, quæ sex millaria ambit, *Manthane* à barbaris nominatur. Hic Insularum veluti chorus in sinus gremio dispersus & crebris alveis intercisis, varios portus & stationes navigiis subministrat; hac quoque aditus ad flumen *Eſtecheminorum* patet & ad parvam insulam cui S. Crucis nomen indiderunt, quatuor & quadraginta gradibus & viginti scrupulis ab æquatore. Hic Galli sedes fixerant; quas post prima hiberna deseruerunt, uti mox dicemus. Præter flumen ab accolarum nomine *Eſtechemin* dictum, quod ab occidente descendit & insulam hanc utrimque lambit, alii duo exiliores amnes hic exeunt. Maio & Iunio hic magna halecum copia subit: solum autem densis arborum & fruticum nemoribus undiquaque impediatum ideoque sementi faciendæ inidoneum, nisi sylvæ prius cædantur, tamen ubertatem quandam videtur promittere, si humanâ industriâ cultus accederet. Culices hic supra modum molesti sunt, quos ab humiditate soli igni & lucorum densitate nutriti haud dubium est.

Barbari qui hic degunt *Eſtechemines* appellantur, habitu corporis, moribus atque institutis Souriquosis plane similes, lingua discrepant, quod è numerorum nominibus, quæ hic asscribere visum, planum fiet. 1. *Beckan*. 2. *Nich*. 3. *Nach*. 4. *Iau*. 5. *Prencht*. 6. *Chachit*. 7. *Contachit*. 8. *Eroviguen*. 9. *Pechcoquem*. 10. *Perock*. Neque dubium est in cæteris ad eundem modum dispare.

I. Mena- Ab hoc sinu versus Norumbeguam per varios canales, inter innumeratas insulas nc. navigatur, quarum una cæteris paulo major, barbaris *Menane* dicitur, tria milliar. à Continenti divisa: cæteræ quæ viginti quinque milliarum spacio secundum littus sparguntur, communi quidem nomine *Isles Rangees*, sed & peculiaribus nominibus à Gallis insigniuntur, quæ hic recensere longum esset. Harum extima & ad ostium fluminis Pemtegoüet sita, patet in longitudinem quatuor aut quinque millaria & dividitur à continenti angusto freto: ad altitudinem quatuor & quadraginta graduum & xxx scrupul. tota consurgit in juga, quæ inter se divisa septem aut octo montium speciem eminus ostentant, circa verticem nuda & meræ cautes; unde Gallis *Isle des monts deserts* dicitur. Littus omne à variis sinubus & promontoriis laceratur.

*De flumine Pemtegoüet, quod multi Norumbeguam opinantur;
veterum errores notati.*

V i superioribus annis de hisce regionibus scripserunt, multa fabulati sunt de celebri oppido & flumine *Norumbega*, barbaris *Agguncia*; quæ hodie longe secus deprehenduntur, neque verisimile est hic umquam tale quid fuisse: interea, si altitudinis quam designant & aliarum circumstantiarum ratio ineatur, haud dubium est, illos de hoc flumine locutos, quod barbaris, ut Gallis quidem placet, *Pemtegoüet* dicitur, ut Anglis autem *Pennobscot*. Ostio autem illius variæ insulæ objacent, decem aut duodecim milliar. à continente in altum projectæ, ad altitudinem quatuor & quadraginta graduum: ipsum octo novemve milliaria in latitudinem patet: dextroque illius angulo Insula montium desertorum prætexitur; lævus in planicem stratus à barbaris vulgo appellatur *Bedabedec*: intermedium spaciū multæ occupant insulæ, quarum extima vaste sese atrollens Gallis *Isle Haute* dicitur, flumen subituris vel maxime observanda. Flumen haud supra viginti milliaria naviis ascendi potest, propter cataracten de quo unda præcepit ruit. Haud procul ab ostio ad lævam fluminis ripam, solum in immania juga erigitur, cætera planum & fertile, multis arboribus & præsertim abietibus utrimque vestitum: nulla hic oppida, raristantum barbarorum mapalibus accolitur, quæ è tignis contexta & arborum corticibus tecta sunt. Barbari qui hic degebant quum Champlanius flumen lustraret, de gente Estechemina se esse profitebantur: neque tamen statas sedes habere videntur, sed crebro prout aut venatio aut piscatura invitat, mutare. duobus tum Regulis parebant, quorum uni *Bessabez*, alteri *Cabahis* nomen erat, qui Champlaniū satis benigne barbarico ritu exceperunt. Porro usitatum videtur hisce gentibus, non modo locum crebro mutare, sed & nomen, secundum Regulorum mutationem, à quibus ut plurimum nomen genti mutuare solent: Atque hinc fit, scriptores pro temporum discrepantia in gentium nominibus prodendis plurimū inter se dissentire: Anglorum enim præfetus *Ioannes Smithus*, in huius fluminis descriptione, *Bessabeos* nominat (à Reguli Bessabez haud dubio nomine) & Tarantinos de quibus apud Gallos altum silentium. Cæterum hujus flu. accolæ, habitu corporis, cæterisque moribus & institutis, nihil ab aliis barbaris, de quibus jam egimus, differunt: ut mirum videri possit unde superioris seculi scriptoribus in mentem venerit tam magnifica de urbe *Norumbega* referre.

A *Pemtegoüet* ad *Quinnibequin* numerantur versus occasum milliaria quinque & viginti; toto hoc intervallo multæ insulæ objacent continenti, & medio fere amplissimus se pandit sinus, in multos canales & insulas divisus: è regione autem ostii fluminis *Quinnibequi*, jacet insula leniter convexa, atque ob id Gallis *la Torrue* id est ^{B. S. Luc.} 4° *Testudo*: inter hanc & Continentem cæcæ rupes & vada intersunt, ubi fluctus mirum in modum fervent. In ipso ostio flu. binæ utrimque insulæ, plures in interiori ^{Fl. Quinnibequi.} alveo ripis adjacent, non sine discrimine propter frequentia vada & cautes, rapidum-que cursum, naviis ascenditur: solum quod utrimque lambit effætum & crebris rupibus asperum, non nisi pumilas quercus fert, rara habet pascua, aut arva sementi faciendæ idonea.

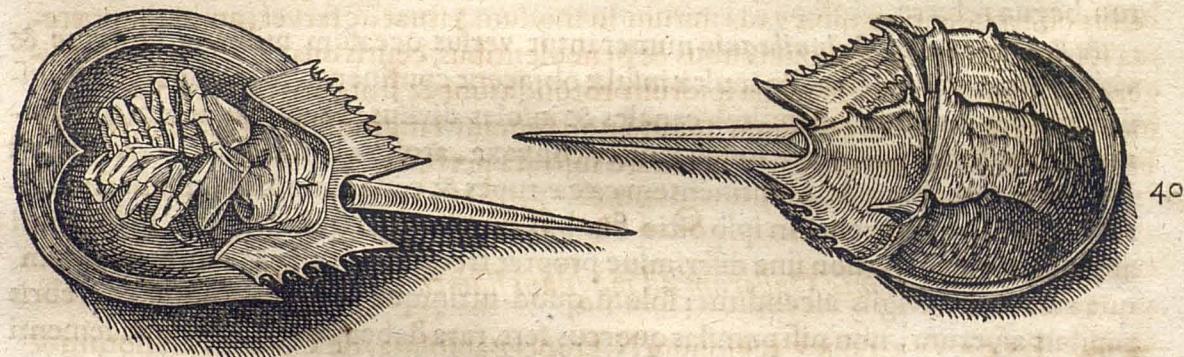
Barbari qui hoc flumen accolunt, habitu & moribus à cæteris nihil differunt, piscibus, quos flumen abunde subministrat, & ferina vitam tolerant, terram se colere & sementem facere, sicuti alii qui magis ad austrum degunt, jam olim desueisse narrant, ob hostium vastationes, qui segetes illorum corrumpebant: descendit autem flumen è mediterraneis & ab aquilone, primo exile, mox aliis rivulis & amnibus acceptis auctius, per varios anfractus, interque insulas modo placidum, modo pernix devolvitur. Angli alio nomine *Sagadahoc* appellant, ut sequenti libro dicemus; hic nobis propositum N. Franciæ descriptionem ex Francorum potissimum observationibus contexere.

Flumen Chouacoët, habitus & mores Almouchiquosiorum.

A Flumine Quinnibequi quatuor milliar. versus austrum (flectit enim se ora in hunc modum) littus legentibus obvius fit Sinus, qui permultas insulas suo complectitur gremio, & ad continentem altissima montium conspiciuntur juga: hinc octo milliar. proiectis, flumen *Chouacoët* sese aperit, tribus & quadraginta gradibus & XLV scrupul. ab Æquatore; cum aliquot insulis in ipsis faucibus; quarum unam à vinearum multitudine, Galli quidem insulam *Bacchi*, nostrates vero *Wijn-10 gaerden* Eylandt vocant. Hæc duorum milliarum intervallo à continenti dirimitur, pulcherrimis querubus & nucibus per amœna, arvisq; & satis valde opportuna. Flumen quā exit, satis exile est, neque supra duas orgyas, ubi mare vel maxime implevit, altum, interius vero tres quatuorve; piscosum admodum: Solum secundum illius ripas uberrimum, pascuis lätum & ingentibus abjetibus, fagis, ulmis per amœna ve-stitum.

Barbari qui hic degunt ab aliis N. Franciæ indigenis, lingua & moribus multum discrepantes, *Almouchiquosy*, ut Champlanius scribit, appellantur. Capitis cæsariem à fronte ad summum verticem abradunt, in occipitio eandem alunt & in nodos adstrictam variis plumis ornant; faciem rubrica aut nigro colore illinunt; bene com-²⁰positis membris sine ulla deformitate: arma ipsis sunt lanceæ, clavæ, arcus sagittæque quas ferri inopia, monstroſi piscis *Signoc* crustacea cauda asperant. Hi agros colunt, secus quam reliqui barbari qui ad orientem ab ipsis degunt, & maizii fementem faciunt, & phaseolorum variis & elegantissimis coloribus distinctorum, quos eo ordine tertæ mandant ut mayzii culmi pro perticis ipsis sint: Sata sua & vepretis circumsepiunt & studioſe purgant: serunt Majo, metunt Septembri. Iuglandes hic multæ, sed nostris minores; vites infinitæ, è quarum uvis mense Iulio se optimum omphacium expressisse testantur Galli. Etiam cucutbitas & similes fructus serunt, Tabacum de-nique. Fixas sedes habent nec facile locum ut cæteri barbari, mutant, tuguria sua quercinis corticibus tegunt & crassis tignis in orbem communiunt adversus hostiles 30 impetus.

Quoniam jam monstroſi hujus piscis mentio incidit, qui toti huic mari perfami-liaris & frequens est, non abs re fuerit illum hic describere: & primum iconem illius convexa & concava parte satis accurate expressam apponere.

Piscis ergo hic *Signoc* vel *Siguenoc* barbaris, nostratis *Aranus Marinus* è Te-staceorum est genere, duabus durissimis testis desuper tectus, quarum anterior patellæ instar convexa, admodum crassa, si non duplicata, circa frontem orbicularis & ele-gantissimè conformata, qua alteri conjungitur semilunæ in modum excisa: exteriori latere tuberculis quibusdam seu brevibus & obtusis aculeis, distinctis ordinibus, aspe-⁵⁰ratur: posterior testa alterâ exilior, rumbiformis & utrimque dentata; adhæc foraminulis quibusdam pulchro ordine variegatur: cauda item testacea oblonga & reli-quum corpus pene longitudine excedens, trigona & à sui medio ad cuspidem usque aculeis veluti ferrata & aspera. In convexa prioris patellæ parte fere circa medium duo illi sunt oculi, satis conspicui dum vita fungitur, ubi expiravit contractiores & cornea membrana obdueti; plura crura habet instar *Cancri* & quidem primo octo breviora,

breviora , deinde bina oblongiora , & alia rursus bina breviuscula repanda , neque chelis armata , sed ossiculo obtuso veluti remigio instructa quibus natare creditur ; duas præterea circa os exiguae admodum chelas , quibus mandit : sub posteriore crusta vesiculæ aliquot sibi invicem super impositæ , quæ haud secus inflantur quam ranarum buccæ solent . **Littora** & vada amant & in æstuariis potissimum capiuntur , varia mole ; sunt enim non pauci quorum cauda palmum excedat : minor autem erat quem hic expressimus , unde factum ut omnes notæ quas descripsimus hic non tam evidenter appareant .

Fluminis ostio adjacet exigua insula arci extruendæ opportuna , ad quasvis naves aditu fluminis arcendas . Porro duo aut tria milliar . ab hoc flumine versus Eurum Promontorium jacet , & pone illud in recessu portus inter aliquot insulas , à quibus & nomen meruit ; distat ab æquatore tres & quadraginta gradus & xxv . scrupul . Inde rursus prominens ora *Cap aux Isles* Gallis , idest promontorium Insularum facit : huic quippe aliquot nemorosæ insulæ adjacent , angusto freto à continente divisiæ . Solum continentis frumenti & pabuli ferax ; multa ibi arva barbarâ industriâ culta & arboribus grata varietate distincta . Barbari qui hic incolunt monoxulis lembis utuntur ; cæterum habitu & moribus ab *Almouchiquois* nihil aut parum differunt , idioma ipsorum variat .

Vltra hoc promontorium pulcherrimus sinus se aperit , peridoneum navibus portum præbens , unde & formosus Gallis appellatur ; distat ab æquatore tres & quadraginta gradus . multi barbari juxta agunt & uberrima arva colunt : præterea torrentes aliquot , arva irrigantes , descendunt in hunc sinum . Octo à promontorio Insularum milliar . versus austrum , declive S. Ludovici promontorium in altum educitur , ad altitudinem duorum & quadraginta grad . & xl v scrupul . à quo versus septentriones sinus jacet , multis barbarorum tuguriis & arvis undiquaque cinctus , in quem mediocris amnis , è mediterraneis descendens , egreditur , quem Galli *Riviere du Gaz* , nostri ab arenis de *Sand Rievriere* appellant : *Champlanius* ad lacum Yroquoisorum pertingere suspicatur & fortassis ex illo effluere . Ab hoc promontorio ora paulum retrocedit & cubiti instar (multis sinibus & recessibus prius factis) reflectitur ad Promontorium quod Galli *Cap Blanc* , Angli *Cab Cod* , nostrates Staeten-hoeck , id est , D . D . Ordinum cornu vocant : de quo plura suo loco dicentur . In ipso littorum reflexu importuosus sinus est , ideoque à Gallis *Malebarre* dictus , in amplissimo recessu qui tria quatuorve millaria patet , multis barbarorum mapalibus undiquaque cinctus , cum pulcherrimis arvis & satis , atque exili quidem amne sed potari pulcherrimo : ipse recessus ob frequentia passim vada mirum in modum æstuat ac fervet : ambiunt præterea sylvæ & luci proceris querubus & benevolentibus cedris opacæ : Tabacum diligenter colunt accolæ : mapalia ipsorum rotunda sunt & storeis in ambitu operta , in medio focus , & circa fastigium foramen ad fumum emitendum . Hæc tenus ora N . Franciæ à Gallis anno cIɔIɔCV accuratè lustrata pertinet .

40

C A P . XX.

Coloniæ Gallorum ad magnum flumen Canadense .

DE S C R I P T I O N E regionum N . Franciæ absoluta , de Coloniis Gallorum & illorum gestis in hac septentrionalis Americæ parte , pauca adjungenda . *Iacobus Quarterius* anno cIɔIɔ xxxiv à Francisco I . Franc . R . cum duabus navibus ad has terras missus , quum mense Aprili è Gallia solvisset , lustrato primum littore *Terra Novæ* , in Fretum S . Laurentii penetravit , illoque in gyrum circumnavigato , insulaque *Assumptionis* & magni fluminis ostio , inventis , in Galliam sub exitum Septembris rediit .

Secundam deinde expeditionem , mense Majo anni cIɔIɔ xxxv suscipiens , magnum flumen Canadense ascensit & minoribus navigiis ad *Hochelagam* penetravit , & Gallorum coloniam apud portum S . Crucis collocans , ibidem hibernavit . Atque hic incognitus quidem tunc , nunca autem notissimus scorbuti morbus , colonos tantopere afflixit , ut multi misere perirent , reliqui autem decocto frondium arboris cuiusdam quam barbati *Anneddan* appellabant , sanitati restituti : interim variæ inter ipsum & barbaros

1535.

Beauport .

lib . III .

barbaros simultates eo usque exarserunt, ut Regulum ipsorum Donaconam ex insidiis captum & in naves impositum, secum in Galliam cum aliis nonnullis captivum abducere consultum judicaret: Quare erecta prius lignea cruce, & Regni Galliae insignibus appensis cum hac inscriptione, FRANCISCVS PRIMVS DEI GRATIA
 1536. FRANCORVM REX REGNAT, sub initium Iulii anno c1510 xxxvi in Galliam est reversus. Intermissam de hinc navigationem, anno demum c1510 xl, majore molimine Rex redintegravit, & plerisque barbarorum illorum jam defunctis, Ioannem quidem Franciscum D. de Roberval cum amplissima vice regentis potestate; Quarterium autem supremum Nauclerum ad provincias Canadæ & Hochelagæ alegavit. Quarterius mense Maio cum quinque navibus è Gallia soluens, Augusto demum appulit 10 ad portum S. Crucis, quem quum superioribus annis fatis incommodum esset expertus, duabus navibus in Galliam remissis, cum reliquis tribus flumen quatuor miliar. ascendit & idoneum locum nactus, castellum communivit Charlesbourg Royal, ubi cum suis hibernavit. Verum quum Robervallius non ante annum c1510 xlii cum tribus navibus soluisset, Quarterium jam redeuntem cum suis navibus, juxta sinum Conceptionis ad orientalem Terræ novæ plagam obvium habuit: quem quum à redditu in Galliam dimovere non posset (negabat quippe Quarterius barbarorum insolentiam à tam paucis compesci posse) progrederi certus, & flumen Canadense inventus, quatuor supra Insulam Aurelianensem leucas ascendit mense Julio: ubi Castellum France Roy condidit, septem & quadraginta gradibus ab Äquatore 20 versus Arctum, ut Ioannes Alfonsus illius nauclerus prodidit. Atque ita aliquot annis hic perststit, variasque expeditiones suscepit, fluviumque Sagnenay lustrare est aggressus. Quo anno in Galliam redierit, non traditur: sed à Rege, sumtrum sine ullo aut ad modum levi emolumento, pertæso, esse revocatum scribit Escarbotus.

Tentatum dein simile quid, anno c1510 xcvi, à Marchione *de la Roche*, sed cap. iv. infelici eventu, nam quum aliquot suorum in Insula *de la sable* pene destituisset (quos postea inde reductos supra monuimus) nihil præterea memoria dignum gesit.

C A P. XXI.

Coloniae Gallorum in Australem Novæ Franciæ partem deductæ.

POst Colonias jam aliquoties in septentrionales N. Franciæ regiones frustra deductas, nihil amplius succendentibus annis à Gallis in illis partibus tentatum fuit, donec demum anno c1510 ciii Petrus de Gua Dominus de Monts, titulum viceregantis à Rege impetravit, in omnibus N. Franciæ provinciis, quæ inter quadragesimum & quadragesimum sextum gradum latitudinis septentrionalis continentur: & amplissimo diplomate ipsi soli concessum fuit Castorum & aliarum ferarum, pelles commutare, in provincia Cadiæ, insula Britonum, sinibus Sante Clare & de chaleur, Isle Percee, Gachepe, Chichedec, Mefamichi, Lesquemin, Tadousac & ad utramque fluminis Canadensis ripam. Quibus impetratis & centum virginis agricultoris conductis, soluit è Gallia vri Aprilis anno c1510 civ, & prospera navigatione usus, ad portum Ovium provinciæ Cadiæ, primum applicuit & suos in continentem exposuit: verum consilio mox mutato, ad Insulam S. Crucis se contulit in fauibus flu. Estecheminorum. Hic quum prima hyeme, è septuaginta novem colonis, triginta quinque variis morbis interiissent, & locus ob intensum frigus Gallicis corporibus 40 incommodior videretur, anno c1510 cv, mense Iunio, novo supplemento è Gallia accepto (quum varia ante loca, atque omnem omnino oram usque ad portum Malebarre lustrasset) consultius ipsi visum coloniam ad portum Regalem traducere; & quum triginta suorum cum idoneo commeatu hic collocasset, in Galliam transfertavit.

1606. De hinc anno c1510 cvi, Dominus *de Poutrincourt* eodem cursum instituens, & australē Cadiæ littus legens, colonos à Montano in portu Regali destitutos, obvios habuit redditum in Galliam meditantes, & haud invitatos ad Coloniam reduxit. Hyems illo anno multo clementior fuit quam superioribus, minusque quam ante scorbuto laboratum. Primo vere omnis ora ad porrum usque Malebarre & ultra studiose ab 50 ipsis observata, sub hyemem ad Coloniam redierunt. In gallia interim anno c1510cvii, diplo-

diplomate antiquato , & commercio pellum omnibus promiscue prostitutio , *Montanus* impensis ferendis impar suos è Colonia Regali in Galliam reducere fuit coactus.

Poutrincourtius vero quum majori molimine , anno cIo Io cx , novos colonos ad 1610. portum Regalem deduxisset & ædificia omnia integra reperisset , tectis solummodo collapsis ; ad agros colendos & sementem faciendam primo animum adjecit ; deinde multos barbarorum , licet leviter admodum principia religionis Christianæ eductos baptizari curat ; & inter primos principem illorum *Menbertiōum* jam centesimum ut ferebant , annum ætatis egressum : quem Regis Galliæ nomine *Henricum* nominavit . His actis , *Poutrincourtius* filium suum sub initium autumni in Franciam remisit ; Qui quum Reginæ viduæ (nam Rex paulo ante immani scelere trucidatus erat) singula prout in N. Francia gesta essent , ordine edisseruerit , Jesuitæ qui in aula degabant , inque illa plurimum poterant , obnixe à Regina contenterunt , ut quidam è suo ordine in N. Franciam ablegarentur , cum pensione annua duarum millium librarum , id sibi à Rege paulo ante promissum arguentes ; & quum illud facile impertrassent , duos è suis elegerunt Petrum Byardum & Edmundum Masseum , qui illa legatione fungerentur : eosque Diepam miserunt , ubi navis à duobus mercatoribus , qui cum Poutrincourtio societatem inierant , parata in anchoris stabat : verum quum hisce mercatoribus innotuisset , Jesuitas hosce ad hoc venisse ut navem suam Esarbo-
tusl. 5. con- scenderent , acriter se opponere cœperunt , causati parricidium Regis nimis alte ad- 20. 1611. huc animis suis inhærere , neque se induci posse ut fortunas suas periclitarentur in colonia alenda , quæ in Hispaniæ potestate quodammodo futura esset ; se cujusvis alterius ordinis religiosos lubenter vecturos ; Jesuitas vero nequaquam , nisi forte Reginæ placaret omnem sentinam simul exhaurire & universum ordinem simul in N. Franciam amandare ; denique petere se , si Jesuitas hosce mittere omnino constituisset , sumptus in navem factos refunderet : Quum autem nullis rationibus ab hac sententia dimoverentur , consultum Reginæ visum ut duobus coronatorum millibus navem à mercatoribus redimerent : Jesuitæ itaque magna pecuniæ summa in hunc usum ab amicis & obnoxiiis impetrata , mercatores absolverunt , & cum Poutrincourtii filio societatem certis conditionibus iniverunt : Et Januario demum anni cIo Io cxr sol-

30 ventes , ipso Pentecostes festo ad Portum Regalem applicuerunt . Hic jam Jesuitæ ingenio suo usi , omnibus negotiis sese immiscere , etiam extra vocationis & munieris sui limites , & in barbarorum præsertim conversione tam imprudenter agere cœperunt , ut non levis discordia inter Poutrincourtium atque ipsos oriretur : quo in Galliam reineante ut Reginam omnia plenius coram edoceret , filius in illius præfecturam successit , cui longe pejus cum Jesuitis convenit . Pater in Galliam reversus , quum antecedentibus damnis pene exhaustus , ad novos sumptus faciendos minime sufficeret , à Jesuitis persuadetur ut Marchionissam *de Guerceville* potentem foeminam & societati supra modum addictam in partem admitteret : societate facta , *Gilbertus du Thet* ejusdem ordinis , ab illa quantocius in N. Franciam mittitur , Poutrincourtio 40 in Gallia remanente : Hic quum ad coloniam applicuisset cum sodalibus suis , tantam simultatem cum præfecto suscepit , ut ipsum excommunicaret , totique coloniæ factorum usum interdiceret : redditum tamen paulo post in gratiam & *Gilbertus* in Franciam remissus ; ille prospera navigatione usus , nihil non movit , *Guercevillie* præsertim opera , ut Poutrincourtium plane excluderet , adeoque res illius conturbavit ut subsidium coloniæ submitti tempestive non posset & coloniæ illam hyemem in summa commeatuum inopia misere traducerent . Jesuitæ autem , impetratis à Reginæ quidem quatuor tentoriis regalibus , largoque belli apparatu , à privatis vero variis donis , mens Martio anni cIo Io cxiii novam expeditionem in N. Franciam suscepserunt . Quumque in colonia portus Regalis neminem præter suos socios & 50 duos alios offendissent , illis assumptis , cursum ad fluvium Pemtagoüet , ubi sedem figere destinaverant , flexerunt : Commodum ibi applicuerant , quum acriter cum accolis contendere cœperunt , quod ipsis in exitium vertit . Angli tum forte cum una navi , sub præfecto *Argallo* , ex Virginia ad hanc oram lustrandam venerant , id barbari sibi opportunum rati , præfectum per nuntios de Jesuitarum in suas terras adventu certiorem faciunt ; qui nihil cunctatus statim cum suis advolat : *Gilbertus du Thet* inopinato illius adventu territusuos ad arima vocat & majorum tormentorum ictibus

1613. Anglos

Anglos submovere conatur, verum illi tanto impetu in Gallorum navem incubuerunt, ut facile illa potirentur, Gilberto & aliis tribus in ipso confictu exanimatis & paucis graviter sauciatis; reliqui duo Jesuitæ cum multis aliis capti, pauci scaphæ beneficio se subduxerunt, Argallus primo navem cum captivis in Virginiam abduxit; & denuo ad fluivum hunc reversus, munimentum à Gallis inchoatum funditus evertit, & cruci quam erexerant, columnam cum insignibus Angliae substituit: In insula itidem S. Crucis Gallorum opera subvertit & ad Portum regalem delatus, quum coloniam vacuam reperisset, Poutrincourtio juniore tum absente, omnia ædificia demolitur, & locum in solitudinem redigit. Quod quum Poutrincourtius anno 1614. c^lo I^o cxiv ad hunc portum appellens deprehendisset, voti irritus & damna ab Anglis accepta temeritati Jesuitarum imputans, in Galliam revertitur, ubi paulo post Regi suo militans occubuit. Atque hæc quidem à Gallis in Australi N. Franciæ parte gesta.

C A P. XXII.

Narratio eorum que à Gallis in Septentrionalibus N. Franciæ regionibus gesta sunt.

Montanus marchio cuius superiore capite meminimus, omissa australi N. Franciæ parte jam ab anno c^lo I^o cviii ad Septentrionalem animum converterat; itaque impetrato à Rege privilegio *Champlanium* cum vicaria potestate ad magnum flumen Canadense mittit; hic quum primo portum Tadousac adiisset, & S. Malensem navibus ibidem inventis omni cum barbaris commercio interdixisset, adverso flumine ad promontorium *Quebec* ascendit, & locum habitacioni commodum nactus, castellum fossa valloque communis; ad altitudinem sex & quadraginta graduum & quadraginta scrupulorum. Triticum initio Octobris, secale medio satum, vites sub exitum dispositæ. Scorbuti lues mense Februario decem & octo colonos afflixit, quorum decem interierunt, ut alii quinque è dysenteria: Solum altis nivibus testum fuit ad Calend. Aprilis, nivibus tum primum liquefentibus. Quumque jam de viginti octo, qui hic hybernaverant, tantum octo, eique fere ægri, superessent, mense Junio anni c^lo I^o cix è Gallia opportune supervenit supplementum. Champlanius hoc accepto, cum Ochateguinis atque Algoumequinis, expeditionem suscipit in Yroquosios, & superato cataracte penetrat in eorundem Lacum, multisque barbarorum cæsis & paucis captis incolmis cum suis *Quebecum* revertitur, & relicto ibidem Chavino, qui ipso absente coloniæ præset, in Galliam. 1610. Anno dein c^lo I^o cx rediens, quum colonos omnes incolumes & sanos reperisset, denuo cum barbaris confederatis in Yroquosios movet, & magna strage edita, multisque in miseram captivitatem, ab inhumanis barbaris, abductis; ad coloniam primo, & mox, tantum septendecim ibidem relictis, in Galliam remeat. At anno 1611. c^lo I^o cxj jam tertio in hanc N. Franciæ partem redux, loco coloniæ collocandæ idoneo juxta magnum s. Ludovici cataracten designato, nondum tamen colonis eo deductis, redditum in Galliam maturavit. Nam quum ex variis Galliæ portibus naves promiscue, communiarum pellum causa, magnum flumen adirent, non modo ipse nullum emolumentum ex hisce commerciis percipere poterat, sed & singuli grave damnum patiebantur. Champlanius dispendio prævertendum ratus, Regem permovit ut Comitem Suessionensem primo, mox & Principem Condæum hisce expeditionibus Patronum daret, ipsum vero illius vicarium constitueret. Qua dignitate auctus quartam navigationem in novam Franciam suscepit mense Aprili anno 1613. c^lo I^o cxiii, & prospera navigatione usus vii May *Quebecum* venit, & colonos suos incolumes reperit; suisque aliquantulum refocillatis expeditionem in mediterranea suscipit, mendaciis cuiusdam *Nicolai de Vignau* nimis temere fidem adhibens, qui se anno superiori à barbaris ad conspectum maris Borealis deductum constanter asseverabat, donec à barbaris & re ipsa mendacii coargueretur, à qua voti irritus ad coloniam primo & in Galliam paulo post est reversus. Sed deinceps quintam expeditionem suscepit anno c^lo I^o cxv ducens secum quatuor religiosos ex ordine Recollectorum, ut barbaros ad religionem Christianam amplectendam permoverent: xxv May

xxv May ventum Tadousac, atque inde Quebecum & denique ad magnum Cata-
racten S. Ludovici, ubi multi barbari à variis provinciis convenerant. Eodem anno
& expeditio in Yroquosios suscepta, cuius hic exitus fuit, ut uno hostium pago ali-
quandiu frustra expugnato, Champlanius duo vulnera acciperet & re infecta non
sine magno discrimine ad suos reverteretur demum anno c1o lō cxvi. mense 1616.
Junio jam exeunte: & in Galliam mense Septembri. Postilla jam sexto è Gallia
soluit mense Mayo, & Tadousacum tenuit mense Junio, & sub finem Augusti rediit
in Galliam. Haec tenus res à Gallis in septentrionalibus N. Franciæ regionibus gestas,
ex commentariis Champlanii retuli; quid porro ibidem actum, aut quid colonia
hac factum sit, nondum potui indagare; nisi quod satis constet, hodieque illa
loca à Gallis commerciorum gratia frequentari.

C A P . XXIII.

*De Nova Scotia è Diplomate Regis Magnæ Britannie
VVilhelmo Alexandro Equiti indulto.*

20 **A**ntequam huic libro finem imponam, nequaquam silentio præterite pos-
sum, bonam Novæ Franciæ partem, quam supra *Cadiam* nominavimus,
anno clō lō cxxi à Iacobo Magnæ Britannie Rege, titulo *Nova Scotie*,
singulare diplomate D. Wilhelmo Alexandro Equiti concessam, quod post præ-
fationem ita se habet.

Dedimus, concessimus & disposuimus, tenoreque præsentis chartæ, damus, " concedimus & disponimus præfato D. Wilhelmo Alexandro, hæreditibus suis " vel assignatis quibuscumque, hæreditario omnes & singulas terras Continentis, " ac insulas situatas ac jacentes in America intra caput seu Promontorium commu-
niter *Cap de Sable* appellatum, iacens prope latitudinem quadraginta trium grā-
duum aut circa ab Æquinoctiali linea versus septentrionem; à quo promontorio
secus littus maris tendentis ad Occidentem, ad stationem navium S. Mariæ (vul-
30 go *Sainte Maryes Baye*) & deinceps versus septentrionem per directam lineam, " introitum sive ostium magnæ illius stationis navium trajicientem, quæ excurrit
in terræ Orientem plagam inter regiones Suriguorum & Echeminorum (vul-
go *Souriquois* & *Etechemins*) ad fluvium vulgo *Sainte Crucis* appellatum: & ad sca-
turiginem remotissimam sive fontem ex Occidentali parte ejusdem, qui se pri-
mum prædicto flumini immiscet; unde per imaginariam directam lineam, quæ
pergere per terram seu currere versus septentrionem concipietur, ad proximam
navium stationem, fluvium vel scaturiginem in magno fluvio de Canada sese exo-
nerantem: Et ab eo pergendo versus Orientem per maris oras littorales ejusdem
fluvii de Canada, ad fluvium, stationem navium, portum aut littus communi-
40 ter nomine de *Gachepe* & *Gaspe* notum & appellatum, & deinceps versus Eurono-
tum ad insulas *Baculaos* vel *Cap Breton* vocatas, relinquendo easdem insulas à
dextra & voragine dicti magni fluvii de Canada sive magnæ stationis navium, &
terræ de *New found-land* cum insulis ad easdem terras pertinentibus à sinistra,
& deinceps ad Caput seu Promontorium de *Cap Briton* prædictum iacens prope
latitudinem quadraginta quinque graduum aut eo circa: & à dicto promontorio
de *Cap Briton* versus meridiem & Occidentem ad prædictum *Cap de Sable*, ubi in-
cipit perambulatio includenda & comprehendenda intra prædictas maris oras
littorales & earum circumferentias à mari ad omnes terras Continentis, cum flu-
minibus, torrentibus, sinibus, littoribus, insulis & maribus adjacentibus prope
50 infra sex leucas ad aliquam earundem partem, ex Occidentali, boreali vel orientali
partibus orarum littoralium & præcinctum earundem: Et ab Euronotho (ut já-
cet *Cap Briton*) & ex australi parte ejusdem ubi est *Cap de Sable* omnia maria ac
insulas versus meridiem intra quadraginta leucas dictarum orarum littoralium ea-
rundem, magnam insulam vulgariter appellatam *Isle de Sable* vel *Sablon* includen-
do, jacentem versus Carban vulgo *Sout Southeast* circa triginta leucas à dicto *Cap*
Briton in mari, & existentem in latitudine quadraginta quatuor graduum aut eo
circa."

circa. Quæ quidem terræ prædictæ omni tempore affuturo nomine *Nova Scotiæ* in America gaudebunt. Quas etiam præfatas D. Wilhelmus in partes & portiones sicut ei visum fuerit, dividet, eisdemque nomina pro beneplacito imponet. Una cum omnibus fodinis tam regalibus auri & argenti, quam aliis fodinis ferri, plumbi, cupri, stanni, æris, &c.

Hactenus ipsius diplomatis verba, prout concepta erant, fideliter expressimus, quibus limites *Nova Scotiæ* in America comprehenduntur. *D. Wilhelmus Alexander* statim anno 1510 c. xxii navem misit cum aliquot colonis ad locum habitatio-
 nis idoneum per vestigandum ; qui paulo serius profecti, in Terræ novæ portu vulgo
S. Iehans port, hybernarunt & anno demum 1510 cxxiii, australe hujus insulæ la-
 tus prætervecti primo portum subierunt, Gallis jam ante *Port au Mouton* appellatum,
 1622. ipfi *S. Lukas baye* dixerunt; deinde duas leucas provecti alterum, quem *Jolly port* ap-
 pellarunt; denique ad portum nigrum, duodecim ab hoc leucis, profecti, vela verte-
 runt & primum ad Terram novam, deinde in Angliam remearunt. Quid post illa
 in illis partibus gestum sit, mihi non constat: nisi quod nomina harum provinciarum
 à *Wilhelmo Alexandro* mutata inveni, in tabula Geographica nuper in Anglia excu-
 sa, in qua Peninsula Cadia, *Nova Calidonia*, septentrionalis pars, qua *Gaspé* spectat,
Nova Alexandria nominatur, atque alia loca ad eundem modum novis nominibus
 insigniuntur. Hactenus de Nova Francia.

